

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2020/C 68/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej	1
--------------	---	---

Sąd

2020/C 68/02	Utworzenie izb i przydział sędziów do izb	2
--------------	---	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2020/C 68/03	Sprawa C-236/18: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation - Francja) – GRDF SA/Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la cour d'appel de Paris (Odesłanie prejudycjalne – Wspólne zasady rynku wewnętrznego gazu ziemnego – Dyrektywa 2009/73/WE – Artykuł 41 ust. 11 – Rozstrzygnięcie sporów dotyczących obowiązków nałożonych na operatora systemu – Skutki w czasie decyzji organu rozstrzygającego spory – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania)	7
--------------	--	---

2020/C 68/04	Sprawy połączone C-355/18 do C-357/18 i C-479/18: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg, Bezirksgericht für Handelssachen Wien - Austria) – Barbara Rust-Hackner (C-355/18), Christian Gmoser (C-356/18), Bettina Plackner (C-357/18)/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich i KL/UNIQA Österreich Versicherungen AG, LK/DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, Mj/Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft, NI/Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft (C-479/18) (Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Ubezpieczenie na życie – Dyrektywy 90/619/EWG, 92/96/EWG, 2002/83/WE i 2009/138/WE – Prawo do odstąpienia od umowy – Błędne informacje dotyczące zasad wykonywania prawa do odstąpienia – Wymogi co do formy oświadczenia o odstąpieniu – Wpływ na zobowiązania zakładu ubezpieczeń – Termin – Wygaśnięcie prawa do odstąpienia od umowy – Możliwość odstąpienia od umowy po jej rozwiązaniu – Zwrot wartości wykupu polisy – Zwrot zapłaconych składek – Prawo do odsetek wyrównawczych – Przedawnienie).....	8
2020/C 68/05	Sprawa C-385/18: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato - Włochy) – Arriva Italia Srl, Ferrottramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Pojęcie – Publiczne przedsiębiorstwo kolejowe znajdujące się w trudnej sytuacji finansowej – Środki pomocy – Przydział pomocy finansowej – Cel – Kontynuacja działalności publicznego przedsiębiorstwa kolejowego – Przydział kapitału i udział w kapitale tego przedsiębiorstwa publicznego – Przeniesienie kapitału do innego przedsiębiorstwa publicznego – Kryterium inwestora prywatnego – Obowiązek uprzedniego zgłoszenia nowej pomocy).....	9
2020/C 68/06	C-418/18 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Patrick Grégor Puppincx i in./Rzeczpospolita Polska, Komisja Europejska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej, European Citizens' Initiative One of Us (Odwołanie – Prawo instytucjonalne – Inicjatywa obywatelska „Jeden z nas” – Komunikat Komisji Europejskiej przedstawiający jej wnioski oraz powody niepodejmowania działań żądanych w inicjatywie obywatelskiej).....	10
2020/C 68/07	Sprawy połączone C-453/18 i C-494/18: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Juzgado de Primera Instancia no 11 de Vigo, Juzgado de Primera Instancia no 20 de Barcelona - Hiszpania) – Bondora AS/Carlos V. C. (C-453/18), XY (C-494/18) (Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty – Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 – Dostarczenie dodatkowych dokumentów na poparcie roszczenia – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Dyrektywa 93/13/EWG – Kontrola dokonywana przez sąd rozpoznający pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty).....	11
2020/C 68/08	Sprawa C-460/18 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – HK/Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej (Odwołanie – Służba publiczna – Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej – Artykuł 1d – Artykuł 17 akapit pierwszy załącznika VIII do regulaminu pracowniczego – Renta rodzinna – Warunki przyznania – Pojęcie „żyjącego małżonka” urzędnika Unii – Małżeństwo i związek partnerski niebędący małżeństwem – Konkubinat – Zasada niedyskryminacji – Porównywalna sytuacja – Brak – Warunek stażu małżeńskiego – Zwalczanie oszustw – Względy uzasadniające).....	11
2020/C 68/09	Sprawa C-465/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – AV, BU/Comune di Bernareggio (Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Zbycie apteki w ramach postępowania przetargowego – Ustawodawstwo krajowe – Prawo pierwokupu przysługujące pracownikom zbywanej apteki).....	12
2020/C 68/10	Sprawa C-592/18: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven - Niderlandy) – Darie BV/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 528/2012 – Artykuł 3 ust. 1 lit. a) i c) – Pojęcie „produktu biobójczego” – Pojęcie „substancji czynnej” – Produkt zawierający gatunek bakterii Bacillus ferment – Działanie, które nie jest jedynie fizyczne lub mechaniczne – Działanie pośrednie – Okres działania produktu).....	13

2020/C 68/11	Sprawa C-677/18: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) - Zjednoczone Królestwo) – Amoena Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Odesłanie prejudycjalne – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja taryfowa – Nomenklatura scalona – Pozycje 6212 i 9021 – Biustonosze po mastektomii – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1167 – Ważność – Pojęcie „akcesoriów”– Lojalna współpraca)	14
2020/C 68/12	Sprawa C-707/18: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Timiș - Rumunia) – Amărăști Land Investment SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș (Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej – Dyrektywa 2006/112/WE – Czynności podlegające opodatkowaniu – Odliczenie podatku naliczonego – Nabycie nieruchomości niewpisanych do krajowej księgi wieczystej – Pokrycie przez nabywcę kosztów pierwszego wpisu do wymienionej księgi wieczystej – Skorzystanie z usług wyspecjalizowanych przedsiębiorstw będących podmiotami trzecimi – Wzięcie udziału w świadczeniu usługi lub poniesienie wydatków inwestycyjnych na potrzeby przedsiębiorstw)	14
2020/C 68/13	Sprawa C-290/19: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Trnave – Słowacja) – RN/Home Credit Slovakia a.s. (Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2008/48/WE – Umowy o kredyt konsumencki – Artykuł 10 ust. 2 – Informacje zamieszczane w umowach o kredyt – Rzeczywista roczna stopa oprocentowania – Brak wskazania dokładnej wartości procentowej tej stopy – Stopa oprocentowania wyrażona za pomocą przedziału wynoszącego od 21,5% do 22,4%)	15
2020/C 68/14	Sprawa C-502/19: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo –Hiszpania) – postępowanie karne przeciwko Oriolowi Junquerasowi Viesowi (Odesłanie prejudycjalne – Postępowanie w trybie przyspieszonym – Prawo instytucjonalne – Obywatel Unii Europejskiej, który będąc tymczasowo aresztowany w postępowaniu karnym, został wybrany do Parlamentu Europejskiego – Artykuł 14 TUE – Pojęcie „członka Parlamentu Europejskiego”– Artykuł 343 TFUE – Immunitety niezbędne do wykonywania zadań Unii – Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej – Artykuł 9 – Immunitety przysługujące członkom Parlamentu Europejskiego – Immunitet dotyczący podróży – Immunitety w okresie sesji – Podmiotowy, czasowy i przedmiotowy zakres stosowania różnych immunitetów – Uchylenie immunitetu przez Parlament Europejski – Wniosek o uchylenie immunitetu złożony przez sąd krajowy – Akt dotyczący wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich – Artykuł 5 – Mandat – Artykuł 8 – Procedura wyborcza – Artykuł 12 – Weryfikacja mandatów członków Parlamentu Europejskiego po oficjalnym ogłoszeniu wyników wyborów – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 39 ust. 2 – Wybór członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, w głosowaniu wolnym i tajnym – Prawo kandydowania)	16
2020/C 68/15	Sprawa C-181/18 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2019 r. – Rzeczpospolita Polska/PNGiG Supply & Trading GmbH, Komisja Europejska (Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Skarga o stwierdzenie nieważności – Artykuł 263 akapit czwarty TFUE – Dopuszczalność – Decyzja niedotycząca skarżącej ani bezpośrednio, ani indywidualnie – Akt regulacyjny – Brak – Artykuł 130 regulaminu postępowania przed Sądem – Ocena zarzutów co do istoty – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo do skutecznej ochrony sądowej i rzetelnego procesu – Zasada kontradyktoryjności – Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)	17
2020/C 68/16	Sprawa C-362/18: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Székesfehérvári Törvényszék - Węgry) – Hochtief AG/Fővárosi Törvényszék (Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Procedury odwoławcze – Dyrektywa 89/665/EWG – Dyrektywa 92/13/EWG – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Zasady skuteczności i równoważności – Skarga o rewizję orzeczeń sądowych naruszających prawo Unii – Odpowiedzialność państw członkowskich w przypadku naruszenia prawa Unii przez sądy krajowe – Ocena objętej odszkodowaniem szkody)	18

2020/C 68/17	Sprawa C-431/18: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 11 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial Sección no 4 de Zaragoza - Hiszpania) – María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España/Irene Conte Sánchez (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych – Dyrektywa 2009/103/WE – Artykuł 3 akapit pierwszy – Pojęcie „ruchu pojazdów” – Wyciek oleju i innych płynów z pojazdu silnikowego – Odszkodowanie) . . .	19
2020/C 68/18	Sprawa C-568/18 P: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 17 grudnia 2019 r. – Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH/Komisja Europejska (Odwołanie – Dostęp do dokumentów instytucji – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Artykuł 4 ust. 2 tiret pierwsze – Wyjątki od prawa dostępu – Ochrona interesów handlowych określonej osoby fizycznej lub prawnej – Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 – Artykuł 6 ust. 1 – Stosowanie wyjątków dotyczących wniosków o udzielenie informacji dotyczących środowiska – Dokumenty sporządzone przez Komisję Europejską w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Odmowa dostępu – Późniejsze przekazanie żądanych dokumentów – Artykuł 149 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Utrata interesu prawnego – Umorzenie postępowania)	19
2020/C 68/19	Sprawa C-618/18: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 17 grudnia 2019 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di L'Aquila – Włochy) – Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia (Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Praca na czas określony – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Pojęcie „pracownika na czas określony” – Sędziowie pokoju – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Oczywista niedopuszczalność)	20
2020/C 68/20	Sprawa C-645/18: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – NE/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Swoboda świadczenia usług – Delegowanie pracowników – Artykuł 56 TFUE – Dyrektywa 2014/67/UE – Artykuły 9 i 20 – Zgłoszenie pracowników – Przechowywanie dokumentacji płacowej – Sankcje – Proporcjonalność – Grzywny w z góry określonej wysokości minimalnej – Kumulacja – Brak określenia maksymalnego wymiaru – Koszty sądowe)	21
2020/C 68/21	Sprawa C-741/18 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.)/Komisja Europejska (Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pomoc państwa – Pomoc wdrożona przez Węgry na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności – Domniemane decyzje o niewnoszeniu zastrzeżeń – Termin do wniesienia skargi – Rozpoczęcie biegu terminu – Wiedza o istnieniu zaskarżonego aktu – Wniosek o przetłumaczenie zaskarżonego aktu – Rozsądny termin – Przekroczenie terminu – Niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji – Ocena okoliczności faktycznych – Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)	22
2020/C 68/22	Sprawa C-747/18 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.)/Komisja Europejska (Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pomoc państwa – Pomoc wdrożona przez Węgry na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności – Domniemane decyzje o niewnoszeniu zastrzeżeń – Brak legitymacji procesowej – Osoba, której decyzja nie dotyczy indywidualnie – Skarga, która nie została wniesiona w celu zachowania praw procesowych – Niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji – Odwołanie oczywiście bezzasadne)	22
2020/C 68/23	Sprawa C-748/18 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Motex Ipari és Szolgálató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.)/Komisja Europejska (Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pomoc państwa – Pomoc wdrożona przez Węgry na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności – Domniemane decyzje o niewnoszeniu zastrzeżeń – Brak legitymacji procesowej – Osoba, której decyzja nie dotyczy indywidualnie – Skarga, która nie została wniesiona w celu zachowania praw procesowych – Niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji – Odwołanie oczywiście bezzasadne)	23

2020/C 68/24	Sprawa C-757/18P: Postanowienie Trybunału z dnia 19 grudnia 2019 r. – M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (M-Sansz Kft.)/Komisja Europejska (Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pomoc państwa – Pomoc wdrożona na Węgrzech na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności – Rzekome decyzje Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń – Brak legitymacji procesowej – Osoba, której dany akt dotyczy indywidualnie – Skarga, która nie została wniesiona w celu zachowania praw procesowych – Niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji – Odwołanie oczywiście bezzasadne)	24
2020/C 68/25	Sprawy połączone C-123/19 P i C-125/19 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 grudnia 2019 r. – Vans, Inc./Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Deichmann SE (Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu – Odwołania, które stały się bezprzedmiotowe – Umorzenie postępowania – Koszty)	24
2020/C 68/26	Sprawy połączone C-140/19, C-141/19 i od C-492/19 do C-494/19: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – EX EX (C-140/19 i C-141/19), OK (C-492/19), PL (C-493/19), QM (C-494/19)/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 i art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Swoboda świadczenia usług – Delegowanie pracowników – Artykuł 56 TFUE – Dyrektywa 2014/67/UE – Artykuły 9 i 20 – Zgłoszenie pracowników – Przechowywanie dokumentacji płacowej – Sankcje – Proporcjonalność – Grzywny w z góry określonej wysokości minimalnej – Kumulacja – Brak określenia maksymalnego wymiaru – Koszty sądowe – Oczywiście niedopuszczalność)	25
2020/C 68/27	Sprawa C-200/19: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trgovački sud u Zagrebu - Chorwacja) – INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. i in./LJUBLJANSKA BANKA d.d. (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych – Artykuł 7 pkt 1 lit. a) – Jurysdykcja szczególna w sprawach dotyczących umowy – Pojęcie „spraw dotyczących umowy” – Zobowiązania finansowe ciążące na podstawie ustawy krajowej na współwłaścicielach nieruchomości – Powództwo o wykonanie tych zobowiązań)	26
2020/C 68/28	Sprawa C-465/19: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 17 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Straubing – Niemcy) – B & L Elektrogeräte GmbH przeciwko GC (Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Artykuł 2 pkt 8 lit. c) oraz art. 2 pkt 9 – Umowa zawierana poza lokalem przedsiębiorstwa – Pojęcie „lokalu przedsiębiorstwa” – Umowa zawarta na stoisku wystawienniczym targów bezpośrednio po tym, jak przedsiębiorca nawiązał kontakt z konsumentem znajdującym się w przestrzeni wspólnej hali wystawienniczej)	27
2020/C 68/29	Sprawa C-483/19: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 11 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Liège – Belgia) – Ville de Verviers/J (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 2 – Zakres stosowania porozumienia ramowego – Możliwość wyłączenia przez państwa członkowskie z tego zakresu wstępnego szkolenia zawodowego lub praktyk oraz umów lub stosunków pracy zawartych w ramach szczególnego publicznego albo wspieranego przez władze publiczne programu szkolenia zawodowego, integracji zawodowej czy przekwalifikowania zawodowego – Skutki)	27
2020/C 68/30	Sprawa C-845/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Apelatiwen syd – Warna (Bułgaria) w dniu 19 listopada 2019 r. – postępowanie karne przeciwko DR	28
2020/C 68/31	Sprawa C-850/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 20 września 2019 r. w sprawie T-217/17, FVE Holýšov I s. r. o. i in./Komisja, wniesione w dniu 21 listopada 2019 r. przez FVE Holýšov I s. r. o. i in.	29
2020/C 68/32	Sprawa C-851/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 10 września 2019 r. w sprawie T-217/18, DK/ESDZ, wniesione w dniu 19 listopada 2019 r. przez DK	30

2020/C 68/33	Sprawa C-852/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 21 listopada 2019 r. – postępowanie karne przeciwko Iwanowi Gawanozowowi	31
2020/C 68/34	Sprawa C-863/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Apelatiwen syd Warna (Bułgaria) w dniu 26 listopada 2019 r. – postępowanie karne przeciwko TS	32
2020/C 68/35	Sprawa C-864/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 26 listopada 2019 r. – NH/Deutsche Lufthansa AG	32
2020/C 68/36	Sprawa C-881/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně (Republika Czeska) w dniu 4 grudnia 2019 r. – Tesco Stores ČR a.s./Ministerstvo zemědělství	33
2020/C 68/37	Sprawa C-928/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 października 2019 r. w sprawie T-310/18, EPSU i Goudriaan/Komisja, wniesione w dniu 19 grudnia 2019 r. przez European Federation of Public Service Unions (EPSU)	34
2020/C 68/38	Sprawa C-941/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajským soudem v Ostravě (Republika Czeska) w dniu 27 grudnia 2019 r. – Samohýl group a.s./Generální ředitelství cel	36
2020/C 68/39	Sprawa C-946/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 27 grudnia 2019 r. – MG/HH	36
2020/C 68/40	Sprawa C-2/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 stycznia 2020 r. – Daimler AG/Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, „K” Line Holding (Europe) Limited, „K” Line Europe Limited, Nyk Group Europe Limited, Compañía Sudamericana de Vapores SA	37
2020/C 68/41	Sprawa C-11/20: Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2020 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka	38
2020/C 68/42	Sprawa C-369/18: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Justice de paix du troisième canton de Charleroi - Belgia) – Giovanni Martina/Ryanair DAC, uprzednio Ryanair Ltd	38
2020/C 68/43	Sprawa C-495/18: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 1 października 2019 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Najvyšší súd Slovenskej republiky - Słowacja) – Postępowanie karne przeciwko YX	39
2020/C 68/44	Sprawa C-517/18: Postanowienie prezesa dziewiątej izby Trybunału z dnia 17 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État - Francja) – Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé	39
2020/C 68/45	Sprawa C-738/18 P: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 września 2019 r. – Dufenco Long Products SA/Komisja Europejska	39
2020/C 68/46	Sprawa C-60/19 P: Postanowienie prezesa dziewiątej izby Trybunału z dnia 25 września 2019 r. – Mouvement pour une Europe des nations et des libertés/Parlament Europejski	40
2020/C 68/47	Sprawa C-240/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo no2 de Ourense - Hiszpania) – FA/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	40

2020/C 68/48	Sprawa C-277/19: Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 26 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Zadru - Chorwacja) – R.D., A.D./Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen.....	40
2020/C 68/49	Sprawa C-414/19: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Erding - Niemcy) – E.M., M.S./Eurowings GmbH).....	41
Sąd		
2020/C 68/50	Sprawa T-257/18: Wyrok Sądu z dnia 16 stycznia 2020 r. – Iberpotash/Komisja (Pomoc państwa – Sektor górniczy – Środek polegający z jednej strony na zmniejszeniu gwarancji finansowych na rekultywację zakładów górniczych, a z drugiej strony na inwestycjach państwowych w rekultywację zakładów górniczych zapewniających wyższy poziom ochrony środowiska – Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy – Korzyść – Transfer zasobów państwowych – Selektywny charakter – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawna – Obliczenie kwoty pomocy).....	42
2020/C 68/51	Sprawa T-753/19: Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2019 r. – Ungureanu/Komisja.....	42
2020/C 68/52	Sprawa T-850/19: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2019 r. – Republika Grecka/Komisja.....	43
2020/C 68/53	Sprawa T-852/19: Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2019 r. – Albéa Services/EUIPO – dm-drogerie markt (ALBÉA).....	44
2020/C 68/54	Sprawa T-866/19: Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2019 r. – Ryanair/Komisja.....	45
2020/C 68/55	Sprawa T-867/19: Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2019 r. – RA/Trybunał Obrachunkowy.....	46
2020/C 68/56	Sprawa T-868/19: Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2019 r. – Nouryon Industrial Chemicals i in./Komisja....	47
2020/C 68/57	Sprawa T-872/19: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2019 r. – IM / EBI.....	48
2020/C 68/58	Sprawa T-880/19: Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2019 r. – UW/Komisja.....	49
2020/C 68/59	Sprawa T-882/19: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2019 r. – Kerangus/EUIPO (ΑΠΛΑ).....	50
2020/C 68/60	Sprawa T-883/19: Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2019 r. – GustoPharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR).....	51
2020/C 68/61	Sprawa T-885/19: Skarga wniesiona w dniu 25 grudnia 2019 r. – Aquind i in./Komisja.....	52
2020/C 68/62	Sprawa T-1/20: Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2020 r. – M.I. Industries/EUIPO – Natural Instinct (INSTINCT)	54
2020/C 68/63	Sprawa T-2/20: Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2020 r. – Laboratorios Ern/EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE).....	55

2020/C 68/64	Sprawa T-5/20: Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2020 r. – CP/Parlament	56
2020/C 68/65	Sprawa T-6/20: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2020 r. – Dr. Spiller/EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller)	57
2020/C 68/66	Sprawa T-10/20: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2020 r. – Włochy/Komisja	58
2020/C 68/67	Sprawa T-11/20: Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2020 r. – Paravan/EUIPO – paragon (Paragon)	59
2020/C 68/68	Sprawa T-12/20: Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2020 r. – Schneider/EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (Frutaria.)	60
2020/C 68/69	Sprawa T-17/20: Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2020 r. – adp Gauselmann/EUIPO – Gameloft (GAMELAND)	61
2020/C 68/70	Sprawa T-19/20: Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2020 r. – sprd.net/EUIPO – Shirtlabor (I love)	62
2020/C 68/71	Sprawa T-21/20: Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2020 r. – LG Electronics/EUIPO – Staszewski (K7)	63
2020/C 68/72	Sprawa T-22/20: Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2020 r. – IB/EUIPO	64
2020/C 68/73	Sprawa T-23/20: Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2020 r. – FF IP/EUIPO – Seven (the DoubleF)	65
2020/C 68/74	Sprawa T-24/20: Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2020 r. – Junqueras i Vies/Parlament	66
2020/C 68/75	Sprawa T-25/20: Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2020 r. – Deutsche Post/EUIPO – Pošta Slovenije (Przedstawienie instrumentu w formie waltorni)	67
2020/C 68/76	Sprawa T-26/20: Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2020 r. – Forex Bank/EUIPO – Coino UK (FOREX)	68
2020/C 68/77	Sprawa T-30/20: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2020 r. – Promed/EUIPO – Centrumelektroniki (Promed) ..	69
2020/C 68/78	Sprawa T-35/20: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2020 r. – Monster Energy/EUIPO – Nanjing aisiyou Clothing (Przedstawienie pazurowatych rys)	70
2020/C 68/79	Sprawa T-734/18: Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Sumitomo Chemical i Tenka Best/Komisja	71
2020/C 68/80	Sprawa T-163/19: Postanowienie Sądu z dnia 23 grudnia 2019 r. – Mersinis/ESMA	71

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

(2020/C 68/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 61 z 24.2.2020

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 54 z 17.2.2020

Dz.U. C 45 z 10.2.2020

Dz.U. C 36 z 3.2.2020

Dz.U. C 27 z 27.1.2020

Dz.U. C 19 z 20.1.2020

Dz.U. C 10 z 13.1.2020

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Utworzenie izb i przydział sędziów do izb

(2020/C 68/02)

W dniu 3 lutego 2020 r. Sąd złożony z 51 sędziów, w następstwie zakończenia pełnienia obowiązków na stanowisku sędziego przez sędziego I.S. Forrestera, na wniosek Prezesa złożony na podstawie art. 13 § 2 regulaminu postępowania, podjął decyzję o zmianie decyzji w sprawie utworzenia izb z dnia 30 września 2019 r. ⁽¹⁾ oraz decyzji w sprawie przydziału sędziów do izb z dnia 4 października 2019 r. ⁽²⁾, na okres od 3 lutego 2020 r. do 31 sierpnia 2022 r. oraz o następującym przydziale sędziów do izb:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, M. Jaeger, N. Półtorak, O. Porchia i M. Stancu, sędziowie.

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

H. Kanninen, prezes izby;

Konfiguracja A: M. Jaeger i N. Półtorak; sędziowie;

Konfiguracja B: M. Jaeger i O. Porchia; sędziowie;

Konfiguracja C: M. Jaeger i M. Stancu; sędziowie;

Konfiguracja D: N. Półtorak i O. Porchia; sędzie;

Konfiguracja E: N. Półtorak i M. Stancu; sędzie;

Konfiguracja F: O. Porchia i M. Stancu; sędzie.

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby, I. Labucka, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl i I. Nömm, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby;

Konfiguracja A: I. Labucka i F. Schalin, sędziowie;

Konfiguracja B: I. Labucka i P. Škvařilová-Pelzl, sędzie;

Konfiguracja C: I. Labucka i I. Nömm, sędziowie;

Konfiguracja D: F. Schalin i P. Škvařilová-Pelzl, sędziowie;

Konfiguracja E: F. Schalin i I. Nömm, sędziowie;

Konfiguracja F: P. Škvařilová-Pelzl i I. Nömm, sędziowie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2019, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2019, s. 3.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A.M. Collins, prezes izby, V. Kreuschitz, Z. Csehi, G. De Baere i G. Steinfatt, sędziowie.

Trzecia izba, w składzie trzech sędziów:

A.M. Collins, prezes izby;

Konfiguracja A: V. Kreuschitz i Z. Csehi, sędziowie;

Konfiguracja B: V. Kreuschitz i G. De Baere, sędziowie;

Konfiguracja C: V. Kreuschitz i G. Steinfatt, sędziowie;

Konfiguracja D: Z. Csehi i G. De Baere, sędziowie;

Konfiguracja E: Z. Csehi i G. Steinfatt, sędziowie;

Konfiguracja F: G. De Baere i G. Steinfatt, sędziowie.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby, L. Madise, P. Nihoul, R. Frenndo i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie.

Czwarta izba, w składzie trzech sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby;

Konfiguracja A: L. Madise i P. Nihoul, sędziowie;

Konfiguracja B: L. Madise i R. Frenndo, sędziowie;

Konfiguracja C: L. Madise i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie;

Konfiguracja D: P. Nihoul i R. Frenndo, sędziowie;

Konfiguracja E: P. Nihoul i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie;

Konfiguracja F: R. Frenndo i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie.

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

D. Spielmann, prezes izby, U. Öberg, O. Spineanu-Matei, R. Mastroianni i R. Norkus, sędziowie.

Piąta izba, w składzie trzech sędziów:

D. Spielmann, prezes izby;

Konfiguracja A: U. Öberg i O. Spineanu-Matei, sędziowie;

Konfiguracja B: U. Öberg i R. Mastroianni, sędziowie;

Konfiguracja C: O. Spineanu-Matei i R. Mastroianni, sędziowie.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Marcoulli, prezes izby, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos i R. Norkus, sędziowie.

Szósta izba, w składzie trzech sędziów:

A. Marcoulli, prezes izby;

Konfiguracja A: S. Frimodt Nielsen i J. Schwarcz, sędziowie;

Konfiguracja B: S. Frimodt Nielsen i C. Iliopoulos, sędziowie;

Konfiguracja C: S. Frimodt Nielsen i R. Norkus, sędziowie;

Konfiguracja D: J. Schwarcz i C. Iliopoulos, sędziowie;

Konfiguracja E: J. Schwarcz i R. Norkus, sędziowie;

Konfiguracja F: C. Iliopoulos i R. Norkus, sędziowie.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

R. da Silva Passos, prezes izby, V. Valančius, I. Reine, L. Truchot i M. Sampol Pucurull, sędziowie.

Siódma izba, w składzie trzech sędziów:

R. da Silva Passos, prezes izby;

Konfiguracja A: V. Valančius i I. Reine, sędziowie;

Konfiguracja B: V. Valančius i L. Truchot, sędziowie;

Konfiguracja C: V. Valančius i M. Sampol Pucurull, sędziowie;

Konfiguracja D: I. Reine i L. Truchot, sędziowie;

Konfiguracja E: I. Reine i M. Sampol Pucurull, sędziowie;

Konfiguracja F: L. Truchot i M. Sampol Pucurull, sędziowie.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

J. Svenningsen, prezes izby, R. Barents, C. Mac Eochaidh, T.R. Pynnä i J.C. Laitenberger, sędziowie.

Ósma izba, w składzie trzech sędziów:

J. Svenningsen, prezes izby;

Konfiguracja A: R. Barents i C. Mac Eochaidh, sędziowie;

Konfiguracja B: R. Barents i T.R. Pynnä, sędziowie;

Konfiguracja C: R. Barents i J.C. Laitenberger, sędziowie;

Konfiguracja D: C. Mac Eochaidh i T.R. Pynnä, sędziowie;

Konfiguracja E: C. Mac Eochaidh i J.C. Laitenberger, sędziowie;

Konfiguracja F: T.R. Pynnä i J.C. Laitenberger, sędziowie.

Dziewiąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

M.J. Costeira, prezes izby, D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke i T. Perišin, sędziowie.

Dziewiąta izba, w składzie trzech sędziów:

M.J. Costeira, prezes izby;

Konfiguracja A: D. Gratsias i M. Kancheva, sędziowie;

Konfiguracja B: D. Gratsias i B. Berke, sędziowie;

Konfiguracja C: D. Gratsias i T. Perišin, sędziowie;

Konfiguracja D: M. Kancheva i B. Berke, sędziowie;

Konfiguracja E: M. Kancheva i T. Perišin, sędzie;

Konfiguracja F: B. Berke i T. Perišin, sędziowie.

Dziesiąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Kornezov, prezes izby, E. Buttigieg, J.M. Passer, K. Kowalik-Bańczyk i G. Hesse, sędziowie.

Dziesiąta izba, w składzie trzech sędziów:

A. Kornezov, prezes izby;

Konfiguracja A: E. Buttigieg i J.M. Passer, sędziowie;

Konfiguracja B: E. Buttigieg i K. Kowalik-Bańczyk, sędziowie;

Konfiguracja C: E. Buttigieg i G. Hesse, sędziowie;

Konfiguracja D: J.M. Passer i K. Kowalik-Bańczyk, sędziowie;

Konfiguracja E: J.M. Passer i G. Hesse, sędziowie;

Konfiguracja F: K. Kowalik-Bańczyk i G. Hesse, sędziowie.

Izba piąta złożona z czterech sędziów zostanie powiększona w drodze dołączenia piątego sędziego, z szóstej izby. Piątego sędziego wyznacza się na podstawie porządku odwrotnego w stosunku do tego określonego w art. 8 regulaminu postępowania na okres do 31 sierpnia 2022 r.

Sąd podtrzymuje swą decyzję z dnia 4 października 2019 r., zgodnie z którą izby pierwsza, czwarta, siódma i ósma rozpoznają sprawy wniesione na podstawie art. 270 TFUE oraz, w stosownym przypadku, art. 50a Protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zaś izby druga, trzecia, piąta, szósta, dziewiąta i dziesiąta rozpoznają sprawy dotyczące prawa własności intelektualnej, o których mowa w tytule IV regulaminu postępowania.

Sąd podtrzymuje również decyzję o tym, iż:

— prezes i wiceprezes nie są przydzieleni na stałe do żadnej izby,

- w każdym roku sądowym wiceprezes zasiada w każdej z dziesięciu izb rozpoznających sprawy w składzie pięciu sędziów w jednej sprawie, w następującej kolejności:
  - pierwsza sprawa przekazana decyzją Sądu powiększonej konfiguracji rozpoznającej sprawę w składzie pięciu sędziów pierwszej izby, drugiej izby, trzeciej izby, czwartej izby oraz piątej izby,
  - trzecia sprawa przekazana decyzją Sądu powiększonej konfiguracji rozpoznającej sprawę w składzie pięciu sędziów szóstej izby, siódmej izby, ósmej izby, dziewiątej izby i dziesiątej izby.

Gdy wiceprezes zasiada z tego tytułu w konfiguracji rozpoznającej sprawę w składzie pięciu sędziów, wówczas składa się ona z wiceprezesa, sędziów konfiguracji trzyosobowej, do której sprawa początkowo wpłynęła, oraz jednego z pozostałych sędziów danej izby, wyznaczanego na podstawie porządku odwrotnego w stosunku do tego określonego w art. 8 regulaminu postępowania.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation - Francja) – GRDF SA/Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la cour d'appel de Paris

(Sprawa C-236/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólne zasady rynku wewnętrznego gazu ziemnego – Dyrektywa 2009/73/WE – Artykuł 41 ust. 11 – Rozstrzygnięcie sporów dotyczących obowiązków nałożonych na operatora systemu – Skutki w czasie decyzji organu rozstrzygającego spory – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania)

(2020/C 68/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GRDF SA

Strona przeciwna: Eni Gas & Power France SA, Direct énergie, Commission de régulation de l'énergie, Procureur général près la cour d'appel de Paris

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by skutki decyzji wydanej przez organ rozstrzygający spory, o której mowa w art. 41 ust. 11 tej dyrektywy, rozciągały się na sytuację stron sporu zawisłego przed nim, która miała miejsce między nimi przed powstaniem tego sporu, w szczególności w odniesieniu do umowy przesyłu gazu ziemnego, poprzez nakazanie stronie tego sporu doprowadzenia do zgodności tej umowy z prawem Unii w odniesieniu do całego okresu obowiązywania umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg, Bezirksgericht für Handelssachen Wien - Austria) – Barbara Rust-Hackner (C-355/18), Christian Gmoser (C-356/18), Bettina Plackner (C-357/18)/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich i KL/UNIQA Österreich Versicherungen AG, LK/DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, MJ/Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft, NI/Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft (C-479/18)

(Sprawy połączone C-355/18 do C-357/18 i C-479/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Ubezpieczenie na życie – Dyrektywy 90/619/EWG, 92/96/EWG, 2002/83/WE i 2009/138/WE – Prawo do odstąpienia od umowy – Błędne informacje dotyczące zasad wykonywania prawa do odstąpienia – Wymogi co do formy oświadczenia o odstąpieniu – Wpływ na zobowiązania zakładu ubezpieczeń – Termin – Wygaśnięcie prawa do odstąpienia od umowy – Możliwość odstąpienia od umowy po jej rozwiązaniu – Zwrot wartości wykupu polisy – Zwrot zapłaconych składek – Prawo do odsetek wyrównawczych – Przedawnienie)

(2020/C 68/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg, Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Barbara Rust-Hackner (C-355/18), Christian Gmoser (C-356/18), Bettina Plackner (C-357/18), KL, LK, MJ, NI (C-479/18)

Strona pozwana: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich (C-355/18 do C-357/18), UNIQA Österreich Versicherungen AG, DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft, Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft (C-479/18)

Sentencja

- 1) Artykuł 15 ust. 1 drugiej dyrektywy Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń na życie, ustanawiającej przepisy ułatwiające skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług i zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG, zmienionej dyrektywą Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r., w związku z art. 31 dyrektywy Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń na życie oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzeciej dyrektywy dotyczącej ubezpieczeń na życie), art. 35 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie w związku z art. 36 ust. 1 tej dyrektywy, a także art. 185 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) w związku z art. 186 ust. 1 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że termin na wykonanie prawa do odstąpienia od umowy ubezpieczenia na życie rozpoczyna bieg od chwili poinformowania ubezpieczającego o zawarciu umowy nawet wówczas, gdy informacja przekazana przez zakład ubezpieczeń temu ubezpieczającemu:

- nie precyzuje, że właściwe dla umowy prawo krajowe nie przewiduje żadnego wymogu co do formy dla wykonania wspomnianego prawa do odstąpienia, lub
- wskazuje wymogi co do formy, które w rzeczywistości nie są wymagane przez właściwe dla umowy prawo krajowe lub przez warunki umowne wspomnianej umowy, o ile takie wskazanie nie pozbawia ubezpieczających możliwości wykonania przysługującego im prawa do odstąpienia co do zasady na tych samych warunkach, jakie istniałyby, gdyby informacje te były dokładne. Do sądów odsyłających należy ustalenie na podstawie całościowej oceny uwzględniającej w szczególności krajowy kontekst prawny i okoliczności faktyczne postępowań głównych, czy błąd zawarty w informacjach przekazanych ubezpieczającemu pozbawił go takiej możliwości.

- 2) Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy 90/619, zmienionej przez dyrektywę 92/96, w związku z art. 31 dyrektywy 92/96 należy interpretować w ten sposób, że w braku informacji przekazanej ubezpieczającemu przez zakład ubezpieczeń dotyczącej prawa do odstąpienia od umowy lub w przypadku przekazania przez zakład ubezpieczeń informacji, która jest do tego stopnia błędna, że pozbawia ubezpieczającego możliwości wykonania przysługującego mu prawa do odstąpienia co do zasady na tych samych warunkach, jakie istniałyby, gdyby informacja ta była dokładna, termin na wykonanie prawa do odstąpienia nie biegnie, pomimo że ubezpieczający dowiedział się o istnieniu prawa do odstąpienia z innych źródeł.
- 3) Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy 90/619, zmienionej przez dyrektywę 92/96, w związku z art. 31 dyrektywy 92/96 i art. 35 ust. 1 dyrektywy 2002/83 w związku z art. 36 ust. 1 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że po rozwiązaniu umowy i spełnieniu wszystkich wynikających z niej zobowiązań, w tym w szczególności po zapłacie przez zakład ubezpieczeń wartości wykupu, ubezpieczający może nadal wykonać swoje prawo do odstąpienia, o ile prawo właściwe dla umowy nie reguluje skutków prawnych braku informacji dotyczącej prawa do odstąpienia lub przekazania błędnej informacji.
- 4) Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy 90/619, zmienionej dyrektywą 92/96, art. 35 ust. 1 dyrektywy 2002/83 i art. 185 ust. 1 dyrektywy 2009/138 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na podstawie których zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do zwrotu ubezpieczającemu, który skorzystał z prawa do odstąpienia, jedynie wartości wykupu.
- 5) Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy 90/619, zmienionej dyrektywą 92/96, art. 35 ust. 1 dyrektywy 2002/83 i art. 186 ust. 1, dyrektywy 2009/138 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym przewidującym trzyletni termin przedawnienia dla wykonania prawa do odsetek wyrównawczych związanych ze zwrotem nienależnych kwot dochodzonych przez ubezpieczającego, który wykonał przysługujące mu prawo do odstąpienia, o ile ustalenie takiego terminu nie podważa skuteczności prawa do odstąpienia tego ubezpieczającego, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego w sprawie C-479/18.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.
Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato - Włochy) – Arriva Italia Srl, Ferrottramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Sprawa C-385/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Pojęcie – Publiczne przedsiębiorstwo kolejowe znajdujące się w trudnej sytuacji finansowej – Środki pomocy – Przydział pomocy finansowej – Cel – Kontynuacja działalności publicznego przedsiębiorstwa kolejowego – Przydział kapitału i udział w kapitale tego przedsiębiorstwa publicznego – Przeniesienie kapitału do innego przedsiębiorstwa publicznego – Kryterium inwestora prywatnego – Obowiązek uprzedniego zgłoszenia nowej pomocy)

(2020/C 68/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Arriva Italia Srl, Ferrottramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Strona pozwana: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

przy udziale: Ferrovie dello Stato Italiane SpA, Gestione Commissariale per Le Ferrovie del Sud Est e Servizi Automobilistici Srl a socio unico, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Sentencja

- 1) Artykuł 107 TFUE należy interpretować w ten sposób, że – z zastrzeżeniem ustaleń, których powinien dokonać sąd odsyłający – zarówno przyznanie kwoty pieniężnej publicznemu przedsiębiorstwu kolejowemu znajdującemu się w bardzo trudnej sytuacji finansowej, jak i przeniesienie całego posiadanego przez dane państwo członkowskie udziału w kapitale tego przedsiębiorstwa na inne przedsiębiorstwo publiczne, bez wynagrodzenia, lecz z zastrzeżeniem ciężącego na tym drugim przedsiębiorstwie obowiązku zaradzenia nierównowadze aktywów tego pierwszego przedsiębiorstwa, mogą zostać zakwalifikowane jako „pomoc państwa” w rozumieniu art. 107 TFUE.
- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy środki takie jak przyznanie kwoty pieniężnej przedsiębiorstwu publicznemu znajdującemu się w bardzo trudnej sytuacji finansowej lub przeniesienie całego posiadanego przez dane państwo członkowskie udziału w kapitale tego przedsiębiorstwa na inne przedsiębiorstwo publiczne bez wynagrodzenia, lecz z zastrzeżeniem ciężącego na tym drugim przedsiębiorstwie obowiązku zaradzenia nierównowadze aktywów tego pierwszego przedsiębiorstwa, należy uznać za „pomoc państwa” w rozumieniu art. 107 TFUE, zadaniem sądu odsyłającego jest wyciągnięcie wszelkich konsekwencji wynikających z faktu, że pomoc ta nie została zgłoszona Komisji Europejskiej, z naruszeniem postanowień art. 108 ust. 3 TFUE, wobec czego powinna zostać uznana za niezgodną z prawem.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Patrick Grégor Puppinck i in./Rzeczpospolita Polska, Komisja Europejska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej, European Citizens' Initiative One of Us

(C-418/18 P) (¹)

(*Odwolanie – Prawo instytucjonalne – Inicjatywa obywatelska „Jeden z nas” – Komunikat Komisji Europejskiej przedstawiający jej wnioski oraz powody niepodejmowania działań żądanych w inicjatywie obywatelskiej*)

(2020/C 68/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Patrick Grégor Puppinck, Filippo Vari, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky, Jakub Baltroszewicz, Alicia Latorre Canizares, Manfred Liebner (przedstawiciele: R. Kiska, Solicitor, P. Diamond, Barrister)

Druga strona postępowania: European Citizens' Initiative One of Us, Komisja Europejska (przedstawiciel: H. Krämer, pełnomocnik), Rzeczpospolita Polska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Patrick Grégor Puppinck, Filippo Vari, Jakub Baltroszewicz, Manfred Liebner, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky i Alicia Latorre Canizares zostają obciążeni, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 341 z 24.9.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Juzgado de Primera Instancia no 11 de Vigo, Juzgado de Primera Instancia no 20 de Barcelona - Hiszpania) – Bondora AS/Carlos V. C. (C-453/18), XY (C-494/18)

(Sprawy połączone C-453/18 i C-494/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty – Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 – Dostarczenie dodatkowych dokumentów na poparcie roszczenia – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Dyrektywa 93/13/EWG – Kontrola dokonywana przez sąd rozpoznający pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty)

(2020/C 68/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo, Juzgado de Primera Instancia n° 20 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bondora AS

Strona pozwana: Carlos V. C. (C-453/18), XY (C-494/18)

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty oraz art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, interpretowane zgodnie z wykładnią dokonaną przez Trybunał i w świetle art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że umożliwiają one „sądowi” w rozumieniu tego rozporządzenia, rozpatrującemu pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty, na wezwanie wierzyciela do przedstawienia dodatkowych informacji dotyczących warunków umownych powoływanych na poparcie spornego roszczenia, w celu przeprowadzenia z urzędu kontroli ewentualnego nieuczciwego charakteru tych postanowień umowy, a w konsekwencji, iż stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu uznającemu za niedopuszczalne dodatkowe dokumenty przedstawione w tym celu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 381 z 22.10.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – HK/Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-460/18 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Służba publiczna – Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej – Artykuł 1d – Artykuł 17 akapit pierwszy załącznika VIII do regulaminu pracowniczego – Renta rodzinna – Warunki przyznania – Pojęcie „żyjącego małżonka” urzędnika Unii – Małżeństwo i związek partnerski niebędący małżeństwem – Konkubinat – Zasada niedyskryminacji – Porównywalna sytuacja – Brak – Warunek stażu małżeńskiego – Zwalczenie oszustw – Względny uzasadniający)

(2020/C 68/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: HK (przedstawiciele: A. Champetier i S. Rodrigues, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i B. Mongin, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 3 maja 2018 r., HK/Komisja (T-574/16, niepublikowany, EU:T:2018:252) zostaje uchylony.
- 2) Oddala się wniesioną przez HK skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej odmawiającej mu przyznania renty rodzinnej oraz o naprawienie poniesionej przez niego szkody majątkowej i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę.
- 3) HK, Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty związane z postępowaniem w pierwszej instancji i z postępowaniem odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 381 z 22.10.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – AV, BU/Comune di Bernareggio

(Sprawa C-465/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Zbycie apteki w ramach postępowania przetargowego – Ustawodawstwo krajowe – Prawo pierwokupu przysługujące pracownikom zbywanej apteki)

(2020/C 68/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AV, BU

Strona pozwana: Comune di Bernareggio

przy udziale: CT

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który przyznaje bezwarunkowe prawo pierwokupu farmaceutom zatrudnionym przez aptekę gminną w razie zbycia tej apteki w drodze przetargu.

(¹) Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven - Niderlandy) – Darie BV/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Sprawa C-592/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 528/2012 – Artykuł 3 ust. 1 lit. a) i c) – Pojęcie „produktu biobójczego” – Pojęcie „substancji czynnej” – Produkt zawierający gatunek bakterii *Bacillus ferment* – Działanie, które nie jest jedynie fizyczne lub mechaniczne – Działanie pośrednie – Okres działania produktu)

(2020/C 68/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Darie BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Sentencja

- 1) Pojęcie „produktu biobójczego” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. dotyczącego udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono swoim zakresem produkty zawierające jeden lub więcej gatunków bakterii, enzymów lub innych składników, które z uwagi na swój specyficzny sposób działania zasadniczo mają wpływ nie bezpośrednio na zwalczane szkodliwe organizmy, lecz na powstanie lub istnienie ewentualnego środowiska życia tych organizmów, pod warunkiem że produkty te powodują działanie inne niż działanie czysto fizyczne lub mechaniczne, stanowiąc integralną część łańcucha przyczynowego, który ma na celu działanie hamujące występowanie organizmów szkodliwych.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 528/2012 należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż dany produkt powinno się stosować na konserwowanej powierzchni dopiero po usunięciu zwalczanych organizmów szkodliwych występujących na tej powierzchni, nie ma znaczenia dla zakwalifikowania tego produktu jako „produktu biobójczego” w rozumieniu tego przepisu.
- 3) Artykuł 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 528/2012 należy interpretować w ten sposób, że okres, w którym produkt wywołuje działanie, nie ma znaczenia dla zakwalifikowania tego produktu jako „produktu biobójczego” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) - Zjednoczone Królestwo) – Amoena Ltd/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Sprawa C-677/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja taryfowa – Nomenklatura scalona – Pozycje 6212 i 9021 – Biustonosze po mastektomii – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1167 – Ważność – Pojęcie „akcesoriów” – Lojalna współpraca)

(2020/C 68/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amoena Ltd

Strona przeciwna: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Sentencja

Badanie pytań prejudycjalnych nie ujawniło żadnego elementu mogącego wpłynąć na ważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1167 z dnia 26 czerwca 2017 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Timiș - Rumunia) – Amărăști Land Investment SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

(Sprawa C-707/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej – Dyrektywa 2006/112/WE – Czynności podlegające opodatkowaniu – Odliczenie podatku naliczonego – Nabycie nieruchomości niewpisanych do krajowej księgi wieczystej – Pokrycie przez nabywcę kosztów pierwszego wpisu do wymienionej księgi wieczystej – Skorzystanie z usług wyspecjalizowanych przedsiębiorstw będących podmiotami trzecimi – Wzięcie udziału w świadczeniu usługi lub poniesienie wydatków inwestycyjnych na potrzeby przedsiębiorstw)

(2020/C 68/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Timiș

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amărăști Land Investment SRL

Strona przeciwna: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by strony transakcji mającej na celu przeniesienie własności nieruchomości uzgodniły w umowie, że nabywca poniesie całość lub część kosztów związanych z formalnościami urzędowymi dotyczącymi tej transakcji, w szczególności z pierwszym wpisem tych nieruchomości do krajowej księgi wieczystej. Samo istnienie takiej klauzuli w umowie przedwstępnej sprzedaży nieruchomości nie ma jednak decydującego znaczenia dla ustalenia, czy przyszły nabywca ma prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z pokryciem kosztów wynikających z dokonania pierwszego wpisu danych nieruchomości do krajowej księgi wieczystej.
- 2) Dyrektywę 2006/112, a w szczególności jej art. 28, należy interpretować w ten sposób, że w ramach umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości niewpisanych do krajowej księgi wieczystej uznaje się, że przyszły nabywca będący podatnikiem, który, zobowiązawszy się do tego wobec sprzedającego w umowie, przeprowadza czynności niezbędne do dokonania pierwszego wpisu danych nieruchomości do tej księgi, korzystając z usług osób trzecich będących podatnikami, osobiście wyświadcza na rzecz sprzedającego omawiane usługi w rozumieniu wspomnianego art. 28, mimo że strony umowy uzgodniły, iż cena sprzedaży tych nieruchomości nie obejmuje kosztów czynności związanych z wpisem do ewidencji gruntów.

(¹) Dz.U. C 54 z 11.2.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Trnave – Słowacja) – RN/Home Credit Slovakia a.s.

(Sprawa C-290/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2008/48/WE – Umowy o kredyt konsumencki – Artykuł 10 ust. 2 – Informacje zamieszczane w umowach o kredyt – Rzeczywista roczna stopa oprocentowania – Brak wskazania dokładnej wartości procentowej tej stopy – Stopa oprocentowania wyrażona za pomocą przedziału wynoszącego od 21,5% do 22,4%)

(2020/C 68/13)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Trnave

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RN

Strona pozwana: Home Credit Slovakia a.s.

Sentencja

Artykuł 10 ust. 2 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG, zmienionej dyrektywą Komisji 2011/90/UE z dnia 14 listopada 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by w umowie o kredyt konsumencki rzeczywista roczna stopa oprocentowania została wyrażona nie za pomocą pojedynczej stopy oprocentowania, lecz za pomocą przedziału wskazującego minimalną i maksymalną stopę oprocentowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – postępowanie karne przeciwko Oriolowi Junquerasowi Viesowi

(Sprawa C-502/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Postępowanie w trybie przyspieszonym – Prawo instytucjonalne – Obywatel Unii Europejskiej, który będąc tymczasowo aresztowany w postępowaniu karnym, został wybrany do Parlamentu Europejskiego – Artykuł 14 TUE – Pojęcie „członka Parlamentu Europejskiego” – Artykuł 343 TFUE – Immunitety niezbędne do wykonywania zadań Unii – Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej – Artykuł 9 – Immunitety przysługujące członkom Parlamentu Europejskiego – Immunitet dotyczący podróży – Immunitety w okresie sesji – Podmiotowy, czasowy i przedmiotowy zakres stosowania różnych immunitetów – Uchylenie immunitetu przez Parlament Europejski – Wniosek o uchylenie immunitetu złożony przez sąd krajowy – Akt dotyczący wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich – Artykuł 5 – Mandat – Artykuł 8 – Procedura wyborcza – Artykuł 12 – Weryfikacja mandatów członków Parlamentu Europejskiego po oficjalnym ogłoszeniu wyników wyborów – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 39 ust. 2 – Wybór członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, w głosowaniu wolnym i tajnym – Prawo kandydowania)

(2020/C 68/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Oriol Junqueras Vies

przy udziale: Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado, Partido político VOX

Sentencja

Artykuł 9 protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że:

- osobę, której wybór do Parlamentu Europejskiego został oficjalnie ogłoszony w czasie, gdy była tymczasowo aresztowana w sprawie o poważne przestępstwa, lecz której nie zezwolono na zastosowanie się do określonych wymogów przewidzianych przez prawo krajowe w następstwie takiego ogłoszenia i na udanie się do Parlamentu Europejskiego w celu wzięcia udziału w jego pierwszej sesji, należy uważać za osobę korzystającą z immunitetu na podstawie akapitu drugiego tego artykułu;

- immunitet ten oznacza konieczność uchylenia zastosowanego wobec takiej osoby środka w postaci tymczasowego aresztowania w celu umożliwienia jej udania się do Parlamentu Europejskiego i dopełnienia tam wymaganych formalności. Jeżeli jednak właściwy sąd krajowy uzna za stosowne utrzymanie tego środka po uzyskaniu przez daną osobę statusu członka Parlamentu Europejskiego, powinien on jak najszybciej złożyć do Parlamentu Europejskiego wniosek o uchylenie immunitetu na podstawie art. 9 akapit trzeci tego samego protokołu.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2019 r. – Rzeczpospolita Polska/PNiG Supply & Trading GmbH, Komisja Europejska

(Sprawa C-181/18 P) (¹)

(Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Skarga o stwierdzenie nieważności – Artykuł 263 akapit czwarty TFUE – Dopuszczalność – Decyzja nie dotycząca skarżącej ani bezpośrednio, ani indywidualnie – Akt regulacyjny – Brak – Artykuł 130 regulaminu postępowania przed Sądem – Ocena zarzutów co do istoty – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo do skutecznej ochrony sądowej i rzetelnego procesu – Zasada kontradyktoryjności – Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)

(2020/C 68/15)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: PNiG Supply & Trading GmbH (przedstawiciel: M. Jeżewski, adwokat), Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Interwenient: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: początkowo T. Henze i R. Kanitz, następnie R. Kanitz, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne.
- 2) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Székesfehérvári Törvényszék - Węgry) – Hochtief AG/Fővárosi Törvényszék

(Sprawa C-362/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Procedury odwoławcze – Dyrektywa 89/665/EWG – Dyrektywa 92/13/EWG – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Zasady skuteczności i równoważności – Skarga o rewizję orzeczeń sądowych naruszających prawo Unii – Odpowiedzialność państw członkowskich w przypadku naruszenia prawa Unii przez sądy krajowe – Ocena objętej odszkodowaniem szkody)

(2020/C 68/16)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Székesfehérvári Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hochtief AG

Strona pozwana: Fővárosi Törvényszék

Sentencja

- 1) Odpowiedzialność państwa członkowskiego za szkody spowodowane orzeczeniem sądu krajowego orzekającego w ostatniej instancji, które narusza przepis prawa Unii, podlega przesłankom określonym przez Trybunał, w szczególności w pkt 51 wyroku z dnia 30 września 2003 r., Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), co nie wyklucza możliwości powstania odpowiedzialności państwa na podstawie mniej restrykcyjnych przesłanek na gruncie prawa krajowego. Odpowiedzialności tej nie jest wyłącza fakt nabrania przez to orzeczenie powagi rzeczy osądzonej. W ramach stosowania zasad tej odpowiedzialności sąd krajowy, do którego wniesiono o naprawienie szkody, powinien ocenić, biorąc pod uwagę wszelkie czynniki charakteryzujące rozpatrywaną sytuację, czy sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji dopuścił się wystarczająco istotnego naruszenia prawa Unii, w sposób oczywisty naruszając mające zastosowanie prawo Unii, w tym właściwe orzecznictwo Trybunału. Prawo Unii stoi natomiast na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, który w takim wypadku wyłącza w sposób ogólny z zakresu podlegającej naprawieniu szkody koszty poniesione przez stronę na skutek wyrażającego szkodę orzeczenia sądu krajowego.
- 2) Prawo Unii, a w szczególności dyrektywę Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/66/WE z dnia 11 grudnia 2007 r., i dyrektywę Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienioną dyrektywą 2007/66, a także zasady równoważności i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego, które nie dopuszcza zmiany mającego powagę rzeczy osądzonej wyroku sądu tego państwa członkowskiego, który orzekł w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności aktu instytucji zamawiającej, bez rozpatrzenia kwestii, której zbadanie przewidywał wcześniejszy wyrok Trybunału, wydany w odpowiedzi na wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony w ramach postępowania w przedmiocie tej skargi o stwierdzenie nieważności lub wcześniejszy wyrok Trybunału, wydany w odpowiedzi na wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w innej sprawie. Jednakże jeśli obowiązujące krajowe normy proceduralne obejmują możliwość dokonania przez sąd krajowy zmiany orzeczenia mającego powagę rzeczy osądzonej, aby doprowadzić do zgodności sytuacji stworzonej wskutek tego wyroku z wcześniejszym prawomocnym krajowym orzeczeniem sądowym, które było już znane sądowi, który wydał ten wyrok, jak również stronom w postępowaniu, w którym on zapadł, wówczas rozwiązanie to, zgodnie z zasadami równoważności i skuteczności, stosowane na takich samych warunkach, musi przeważać, aby doprowadzić do zgodności sytuacji z prawem Unii w wykładni nadanej wcześniejszym wyrokiem Trybunału.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 3.9.2018.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 11 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial Sección no 4 de Zaragoza - Hiszpania) – María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España/Irene Conte Sánchez

(Sprawa C-431/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych – Dyrektywa 2009/103/WE – Artykuł 3 akapit pierwszy – Pojęcie „ruchu pojazdów” – Wyciek oleju i innych płynów z pojazdu silnikowego – Odszkodowanie)

(2020/C 68/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial Sección nº 4 de Zaragoza

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España

Strona pozwana: Irene Conte Sánchez

Sentencja

Artykuł 3 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności należy interpretować w ten sposób, że zakresem pojęcia „ruchu pojazdów”, zawartego w tym przepisie, objęta jest sytuacja, w której pojazd, który wykonywał manewry lub był zaparkowany na prywatnym parkingu zgodnie ze swą funkcją środka transportu, uczestniczy w wypadku na tym parkingu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 15.10.2018.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 17 grudnia 2019 r. – Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH/Komisja Europejska

(Sprawa C-568/18 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Dostęp do dokumentów instytucji – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Artykuł 4 ust. 2 tiret pierwsze – Wyjątki od prawa dostępu – Ochrona interesów handlowych określonej osoby fizycznej lub prawnej – Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 – Artykuł 6 ust. 1 – Stosowanie wyjątków dotyczących wniosków o udzielenie informacji dotyczących środowiska – Dokumenty sporządzone przez Komisję Europejską w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Odmowa dostępu – Późniejsze przekazanie żądanych dokumentów – Artykuł 149 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Utrata interesu prawnego – Umorzenie postępowania)

(2020/C 68/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (przedstawiciele: S. Altenschmidt i D. Jacob, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Krämer i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie odwołania zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami poniesionymi w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 16 z 14.1.2019.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 17 grudnia 2019 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di L'Aquila – Włochy) – Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia

(Sprawa C-618/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Praca na czas określony – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Pojęcie „pracownika na czas określony” – Sędziowie pokoju – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Oczywista niedopuszczalność)

(2020/C 68/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di L'Aquila

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gabriele Di Girolamo

Strona pozwana: Ministero della Giustizia

przy udziale: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa)

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di L'Aquila (sędziego pokoju z L'Aquila, Włochy), postanowieniem z dnia 19 września 2018 r., jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – NE/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Sprawa C-645/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Swoboda świadczenia usług – Delegowanie pracowników – Artykuł 56 TFUE – Dyrektywa 2014/67/UE – Artykuły 9 i 20 – Zgłoszenie pracowników – Przechowywanie dokumentacji płacowej – Sankcje – Proporcjonalność – Grzywny w z góry określonej wysokości minimalnej – Kumulacja – Brak określenia maksymalnego wymiaru – Koszty sądowe)

(2020/C 68/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NE

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

przy udziale: Finanzpolizei

Sentencja

Artykuł 20 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które w razie nieprzestrzegania przepisów prawa pracy dotyczących zgłoszenia pracowników i przechowywania dokumentacji płacowej, przewiduje nałożenie grzywien o dużej wysokości:

- które nie mogą być niższe od z góry określonej kwoty;
- które są nakładane w sposób kumulacyjny za każdego pracownika, którego dotyczy naruszenie i bez określenia maksymalnego ich wymiaru, oraz
- do których dodaje się, w wypadku oddalenia skargi na decyzję je nakładającą, udział w kosztach postępowania w wysokości 20 % ich kwoty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 122 z 1.4.2019.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – OPS Újpesti Csökkentmunkakéességűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.)/Komisja Europejska

(Sprawa C-741/18 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pomoc państwa – Pomoc wdrożona przez Węgry na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności – Domniemane decyzje o niewnoszeniu zastrzeżeń – Termin do wniesienia skargi – Rozpoczęcie biegu terminu – Wiedza o istnieniu zaskarżonego aktu – Wniosek o przetłumaczenie zaskarżonego aktu – Różnorodny termin – Przekroczenie terminu – Niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji – Ocena okoliczności faktycznych – Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)

(2020/C 68/21)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: OPS Újpesti Csökkentmunkakéességűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) (przedstawiciel: L. Szabó, ügyvéd)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i C. Georgieva-Kecsmar, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone jako w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne.
- 2) OPS Újpesti Csökkentmunkakéességűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.)/Komisja Europejska

(Sprawa C-747/18 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pomoc państwa – Pomoc wdrożona przez Węgry na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności – Domniemane decyzje o niewnoszeniu zastrzeżeń – Brak legitymacji procesowej – Osoba, której decyzja nie dotyczy indywidualnie – Skarga, która nie została wniesiona w celu zachowania praw procesowych – Niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji – Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2020/C 68/22)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) (przedstawiciel: L. Szabó, ügyvéd)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i C. Georgieva-Kecsmar, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone jako oczywiście bezzasadne.
- 2) Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Motex Ipari és Szolgálató Rehabilitáció Kft. (Motex Kft.)/Komisja Europejska

(Sprawa C-748/18 P) (¹)

(Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pomoc państwa – Pomoc wdrożona przez Węgry na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności – Domniemane decyzje o niewnoszeniu zastrzeżeń – Brak legitymacji procesowej – Osoba, której decyzja nie dotyczy indywidualnie – Skarga, która nie została wniesiona w celu zachowania praw procesowych – Niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji – Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2020/C 68/23)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Motex Ipari és Szolgálató Rehabilitáció Kft. (Motex Kft.) (przedstawiciel: L. Szabó, ügyvéd)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i C. Georgieva-Kecsmar, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone jako oczywiście bezzasadne.
- 2) Motex Ipari és Szolgálató Rehabilitáció Kft. (Motex Kft.) pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Postanowienie Trybunału z dnia 19 grudnia 2019 r. – M-Sanz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (M-Sanz Kft.)/Komisja Europejska

(Sprawa C-757/18P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pomoc państwa – Pomoc wdrożona na Węgrzech na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności – Rzekome decyzje Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń – Brak legitymacji procesowej – Osoba, której dany akt dotyczy indywidualnie – Skarga, która nie została wniesiona w celu zachowania praw procesowych – Niedopuszczalność skargi w pierwszej instancji – Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2020/C 68/24)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: M-Sanz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (M-Sanz Kft.) (przedstawiciel: L. Ravasz, ügyvéd)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i C. Georgieva-Kecsmar, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne.
- 2) M-Sanz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (M-Sanz Kft.) pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 29.4.2019.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 grudnia 2019 r. – Vans, Inc./Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Deichmann SE

(Sprawy połączone C-123/19 P i C-125/19 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu – Odwołania, które stały się bezprzedmiotowe – Umorzenie postępowania – Koszty)

(2020/C 68/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vans, Inc. (przedstawiciele: M. Hirsch i M. Metzner, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Söder, pełnomocnik), Deichmann SE (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie rozpatrywanych odwołań zostaje umorzone.

2) Vans Inc., Deichmann SE i Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 220 z 1.7.2019.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – EX EX (C-140/19 i C-141/19), OK (C-492/19), PL (C-493/19), QM (C-494/19)/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Sprawy połączone C-140/19, C-141/19 i od C-492/19 do C-494/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 i art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Swoboda świadczenia usług – Delegowanie pracowników – Artykuł 56 TFUE – Dyrektywa 2014/67/UE – Artykuły 9 i 20 – Zgłoszenie pracowników – Przechowywanie dokumentacji płacowej – Sankcje – Proporcjonalność – Grzywny w z góry określonej wysokości minimalnej – Kumulacja – Brak określenia maksymalnego wymiaru – Koszty sądowe – Oczywista niedopuszczalność)

(2020/C 68/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: EX EX (C-140/19 i C-141/19), OK (C-492/19), PL (C-493/19), QM (C-494/19)

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfel

przy udziale: Finanzpolizei

Sentencja

Artykuł 20 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które w razie nieprzestrzegania przepisów prawa pracy dotyczących zgłoszenia pracowników i przechowywania dokumentacji płacowej, przewiduje nałożenie grzywnien o dużej wysokości:

- które nie mogą być niższe od z góry określonej kwoty;
- które są nakładane w sposób kumulatywny za każdego pracownika, którego dotyczy naruszenie i bez określenia maksymalnego ich wymiaru, oraz
- do których dodaje się, w wypadku oddalenia skargi na decyzję je nakładającą, udział w kosztach postępowania w wysokości 20 % ich kwoty.

(¹) Dz.U. C 187 z 3.6.2019.
Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trgovački sud u Zagrebu - Chorwacja) – INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. i in./LJUBLJANSKA BANKA d.d.

(Sprawa C-200/19) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych – Artykuł 7 pkt 1 lit. a) – Jurysdykcja szczególna w sprawach dotyczących umowy – Pojęcie „spraw dotyczących umowy” – Zobowiązania finansowe ciążące na podstawie ustawy krajowej na współwłaścicielach nieruchomości – Powództwo o wykonanie tych zobowiązań)

(2020/C 68/27)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Trgovački sud u Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., CROATIA osiguranje d.d., REPUBLIKA HRVATSKA, Croatia Airlines d.d., GRAD ZAGREB, HRVATSKA ELEKTROPRIVREDA d.d., HRVATSKE ŠUME d.o.o., KAPITAL d.o.o. u stečaju, w stanie upadłości, PETROKEMIIJA d.d., Đuro Đaković Holding d.d., ENERGOINVEST d.d., TELENERG d.o.o., ENERGOCONTROL d.o.o., UDRUGA POSLODAVACA U ZDRAVSTVU, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREPCANKA-POSLOVNI OBJEKTI d.d., BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC d.d., INOVINE d.d., MARAT INŽENJERING d.o.o., GOYA - COMPANY d.o.o., METROPOLIS PLAN d.o.o., Dalekovod d.d., INFRATERRA d.o.o., Citat d.o.o., STAROSTA d.o.o., METALKA METALCOM d.o.o., I.Š., B.C., Z.N., D.G., M.R., A.T.

Strona pozwana: LJUBLJANSKA BANKA d.d.

Sentencja

- 1) Artykuł 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że należy uznać, iż spór o niewykonanie zobowiązań finansowych ciążących na mocy ustawy krajowej na współwłaścicielach nieruchomości wchodzi w zakres pojęcia „spraw dotyczących umowy” w rozumieniu art. 7 pkt 1 lit. a) tego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 7 pkt 5 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że spór taki jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, dotyczący obowiązku wynikającego z posiadania przez spółkę lokalu użytkowego, w którym ma siedzibę i prowadzi działalność, nie stanowi „sporu wynikającego z działalności filii, agencji lub innego oddziału” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 13.05.2019.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 17 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Straubing – Niemcy) – B & L Elektrogeräte GmbH przeciwko GC

(Sprawa C-465/19) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Artykuł 2 pkt 8 lit. c) oraz art. 2 pkt 9 – Umowa zawierana poza lokalem przedsiębiorstwa – Pojęcie „lokalu przedsiębiorstwa” – Umowa zawarta na stoisku wystawienniczym targów bezpośrednio po tym, jak przedsiębiorca nawiązał kontakt z konsumentem znajdującym się w przestrzeni wspólnej hali wystawienniczej)

(2020/C 68/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Straubing

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: B & L Elektrogeräte GmbH

Strona pozwana: GC

Sentencja

Artykuł 2 pkt 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w związku z jej art. 2 pkt 9 należy interpretować w ten sposób, że umowa zawarta między przedsiębiorcą a konsumentem na stoisku prowadzonym przez przedsiębiorcę na targach, bezpośrednio po tym, jak przedsiębiorca nawiązał kontakt z konsumentem znajdującym się we wspólnej dla wielu stoisk alei hali wystawienniczej targów, stanowi umowę „zawieraną poza lokalem przedsiębiorstwa” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 14.10.2019.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 11 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Liège – Belgia) – Ville de Verviers/J

(Sprawa C-483/19) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 2 – Zakres stosowania porozumienia ramowego – Możliwość wyłączenia przez państwa członkowskie z tego zakresu wstępnego szkolenia zawodowego lub praktyk oraz umów lub stosunków pracy zawartych w ramach szczególnego publicznego albo wspieranego przez władze publiczne programu szkolenia zawodowego, integracji zawodowej czy przekwalifikowania zawodowego – Skutki)

(2020/C 68/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ville de Verviers (miasto Verviers)

Strona pozwana: J.

Sentencja

Klauzulę 2 ust. 2 lit. b) porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, aby ustawodawca krajowy, który zgodnie z uprawnieniem przyznanym mu na mocy tego przepisu wyłączył z zakresu stosowania przepisów krajowych dokonujących transpozycji dyrektywy 1990/70 i porozumienia ramowego pewną kategorię umów o pracę, został zwolniony z obowiązku przyjęcia przepisów krajowych mających na celu zapewnienie poszanowania celów realizowanych poprzez to porozumienie ramowe w stosunku do pracowników, z którymi zawarto umowy tej kategorii.

(¹) Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Apelatiwen syd – Warna (Bułgaria) w dniu 19 listopada 2019 r. – postępowanie karne przeciwko DR

(Sprawa C-845/19)

(2020/C 68/30)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Apelatiwen syd – Warna

Strony w postępowaniu głównym

DR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127/39 z dnia 29 kwietnia 2014 r., sprostowanie, Dz.U. L 138/114 z dnia 13 maja 2014 r.) i Karta praw podstawowych Unii Europejskiej mają zastosowanie do przestępstwa polegającego na posiadaniu środków odurzających w celu ich wprowadzenia do obrotu, popełnionego przez bułgarskiego obywatela na terytorium Republiki Bułgarii, i gdy ewentualne korzyści majątkowe również zostały osiągnięte i znajdują się na terytorium Republiki Bułgarii?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, co należy rozumieć pod wskazanym w art. 2 pkt 1 dyrektywy pojęciem „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”, a także czy kwota środków pieniężnych znalezionych i zajętych w lokalu mieszkalnym skazanego i jego rodziny oraz w posiadanych przez niego samochodzie osobowym może stanowić taką korzyść majątkową?
- 3) Czy art. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawnemu takiemu jak określone w art. 53 ust. 2 Nakazatelen kodeks (kodeksu karnego) Republiki Bułgarii, w którym nie przewidziano przepadku „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”?

- 4) Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu takiemu jak zawarte w art. 306 ust. 1 pkt 1 Nakazatelno-procesualen kodeks (kodeksu postępowania karnego) Republiki Bułgarii, w którym umożliwiono orzeczenie przypadku na rzecz państwa kwoty środków pieniężnych, co do których podniesiono, że stanowią one własność innej osoby niż osoba, która popełniła przestępstwo – bez możliwości wstąpienia przez tę osobę trzecią do tego postępowania w charakterze strony i zapewnienia jej bezpośredniego dostępu do wymiaru sprawiedliwości[?]

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 20 września 2019 r. w sprawie T-217/17, FVE Holýšov I s. r. o. i in./Komisja, wniesione w dniu 21 listopada 2019 r. przez FVE Holýšov I s. r. o. i in.

(Sprawa C-850/19 P)

(2020/C 68/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: FVE Holýšov I s. r. o., FVE Strýbro s. r. o., FVE Úsilné s. r. o., FVE Mozolov s. r. o., FVE Osečná s. r. o., Solarpark Rybníček s. r. o., FVE Kněžmost s. r. o., Hutira FVE - Omice a.s., Exit 90 SPV s.r.o., Onyx Energy s.r.o., Onyx Energy projekt II s.r.o., Photon SPV 1 s.r.o., Photon SPV 3 s.r.o., Photon SPV 4 s.r.o., Photon SPV 6 s.r.o., Photon SPV 8 s.r.o., Photon SPV 10 s.r.o., Photon SPV 11 s.r.o., Antaris GmbH, Michael Göde, NGL Business Europe Ltd, NIG NV, GIHG Ltd, Radiance Energy Holding Sarl, ICW Europe Investments Ltd, Photovoltaik Knopf Betriebs-GmbH, Voltaic Network GmbH, WA Investments-Europa Nova Ltd (przedstawiciele: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes, T. Herbold, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Czeska, Królestwo Hiszpanii, Republika Cypryjska, Republika Słowacka

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie ich skargi na decyzję Komisji C(2016) 7827 final z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.40171 (2015/NN) dotyczącej wspierania produkcji energii ze źródeł odnawialnych, której streszczenie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (1) lub, tytułem ewentualnym,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy: (i) pojęcia „pomocy państwa” w prywatnie finansowanych programach pomocy dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, (ii) wiarygodności decyzji pozwanej dla obywateli Unii, (iii) ochrony ich uzasadnionych oczekiwań przed zmianami dokonywanymi przez pozwaną oraz (iv) granic nadużywania przez pozwaną swoich uprawnień. Wnoszące odwołanie podnoszą osiem zarzutów.

Zarzut pierwszy: Stwierdzenie Sądu, że pismo pozwanej z lipca 2004 r. skierowane do właściwych organizacji przemysłowych nie stanowi wiążącej decyzji: a) błędnie interpretuje i narusza orzecznictwo Trybunału dotyczące kwestii tego, co stanowi decyzję; b) zostało dokonane z naruszeniem procedury w sposób niekorzystny dla wnoszących odwołanie.

Zarzut drugi: Wnoszące odwołanie podnosiły, że pozwana jest związana decyzją stwierdzającą brak pomocy, którą wydała w 2006 r. (zwaną dalej „decyzją z 2006 r.”). Stwierdzenie Sądu, że zarzut ten jest niedopuszczalny, ponieważ i) wnoszące odwołanie „nie wskazały dokładnie tej decyzji” oraz ii) zarzut ten został podniesiony dopiero w replice, narusza: a) wymogi orzecznictwa Trybunału w zakresie wskazywania decyzji; b) przepisy proceduralne.

Zarzut trzeci: Zaprzeczenie przez Sąd uzasadnionych oczekiwań po stronie wnoszących odwołanie w kwestii tego, że pozwana utrzyma decyzję z 2004 r., decyzję z 2006 r. oraz swoje postępowanie od 2004 r. do wydania zaskarżonej decyzji z 2016 r., jest bezprawne. Po pierwsze, Sąd nie wziął pod uwagę okoliczności sprawy, mimo że są one bezsporne oraz naruszył orzecznictwo Trybunału w zakresie wymogów dotyczących uzasadnionych oczekiwań. Po drugie, zaprzeczenie to zostało dokonane w oparciu o naruszenie procedury.

Zarzut czwarty: Stwierdzenie Sądu (w pkt 86–127), że pierwotny program wsparcia stanowi pomoc państwa, błędnie interpretuje pojęcie „pomocy państwa”. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału, pierwotny program wsparcia nie wiązał się z użyciem zasobów państwowych, co jest prawdą niezależnie od tego, czy wzrost cen energii w przypadku kosztów energii odnawialnej stanowił „opłatę”, czy też nie. Ponadto, nawet gdyby uznać istnienie „opłaty” za decydujące (quod non), stwierdzenie przez Sąd istnienia „opłaty” narusza prawo Unii i zostało dokonane w oparciu o naruszenie procedury.

Zarzut piąty: W ramach zarzutu czwartego wnoszące odwołanie podnosiły przed Sądem, że pozwana nałożyła nadmierne wymogi przy ocenie zgodności spornych środków z rynkiem wewnętrznym. Sąd (w pkt 130–136) oddalił ten zarzut, ponieważ uznał, że odpowiedni wymóg „mechanizmu kontroli” nie został „nałożony” przez pozwaną oraz że jest on zgodny z wytycznymi wspólnotowymi z 2008 r. w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska ⁽²⁾. Stanowi to naruszenie prawa Unii.

Zarzut szósty: W pierwszej części zarzutu piątego wnoszące odwołanie utrzymywały, że zaskarżona decyzja została oparta na błędnych ustaleniach faktycznych. W zarzucie siódmym wnoszące odwołanie utrzymywały, że zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o oczywisty błąd w ocenie. Sąd (w pkt 139 i 166) oddalił oba te zarzuty. Oddalenie to zostało dokonane w oparciu o naruszenie procedury w sposób niekorzystny dla wnoszących odwołanie. Po pierwsze, oddalenie przez Sąd pierwszej części zarzutu piątego nastąpiło bez badania jego treści z powodu błędnej interpretacji tego zarzutu przez Sąd. Sąd nie oddał również treści tego zarzutu w sposób przedstawiony w replice. Po drugie, Sąd oddalił zarzut siódmy nie oddając treści tego zarzutu w sposób przedstawiony w replice.

Zarzut siódmy: Wnoszące odwołanie utrzymują, że oddalenie przez Sąd drugiej części zarzutu piątego dotyczącego naruszenia przepisów proceduralnych przez pozwaną narusza prawo Unii.

Zarzut ósmy: Wnoszące odwołanie utrzymują, że oddalenie przez Sąd zarzutu szóstego, dotyczącego błędnego rozstrzygnięcia przez pozwaną kwestii wykraczających poza zakres przepisów prawa w dziedzinie pomocy państwa oraz naruszenia przez pozwaną art. 5 ust. 1 TUE, stanowi naruszenie prawa Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, C 69, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. 2008, C 82, s.1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 10 września 2019 r. w sprawie T-217/18, DK/ESDZ,
wniesione w dniu 19 listopada 2019 r. przez DK**

(Sprawa C-851/19 P)

(2020/C 68/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: DK (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku z dnia 10 września 2019 r. w sprawie DK/ESDZ (T-217/18);
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 maja 2017 r. o nałożeniu na wnoszącego odwołanie kary dyscyplinarnej;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie domaga się uchylenia wyroku z dnia 10 września 2019 r. (T-217/18), którym Sąd oddalił wniesioną przez niego skargę o stwierdzenie nieważności oraz obciążył go kosztami postępowania.

Na poparcie swojego odwołania podnosi on jedyny zarzut oparty na naruszeniu prawa (pkt 28–53 zaskarżonego wyroku), w zakresie w jakim Sąd dokonał wykładni art. 10 lit. b) załącznika IX do regulaminu pracowniczego w taki sposób, że pozwala on na uwzględnienie już naprawionej szkody jako okoliczności uzasadniającej zaostrezenie nałożonej na urzędnika kary w porównaniu z karą zaproponowaną przez komisję dyscyplinarną.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 21 listopada 2019 r. – postępowanie karne przeciwko Iwanowi Gawanozowowi

(Sprawa C-852/19)

(2020/C 68/33)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

Iwan Gawanozow

Pytanie prejudycjalne

Czy krajowe uregulowanie prawne, w którym nie przewidziano środków odwoławczych od wydania europejskiego nakazu dochodzeniowego dotyczącego przeszukania lokalu mieszkalnego i gospodarczego, zajęcia określonych rzeczy i przesłuchania świadka, jest zgodne z art. 14 ust. 1–4, art. 1 ust. 4, motywami 18 i 22 dyrektywy 2014/41⁽¹⁾ oraz z art. 47 w związku z art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z art. 13 i art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności[?]

Czy w takiej sytuacji można wydać europejski nakaz dochodzeniowy[?]

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych, Dz.U. 2014, L 130, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Apelatiwen syd Warna (Bułgaria) w dniu 26 listopada 2019 r. – postępowanie karne przeciwko TS

(Sprawa C-863/19)

(2020/C 68/34)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Apelatiwen syd Warna

Strona w postępowaniu głównym

TS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127/39 z dnia 29 kwietnia 2014 r., sprostowanie, Dz.U. L 138/114 z dnia 13 maja 2014 r.) i Karta praw podstawowych Unii Europejskiej mają zastosowanie do przestępstwa polegającego na posiadaniu środków odurzających w celu ich wprowadzenia do obrotu, popełnionego przez bułgarskiego obywatela na terytorium Republiki Bułgarii, i gdy ewentualne korzyści majątkowe również zostały osiągnięte i znajdują się na terytorium Republiki Bułgarii?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, co należy rozumieć pod wskazanym w art. 2 pkt 1 dyrektywy pojęciem „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”, a także czy kwota środków pieniężnych znalezionych i zajętych w lokalu mieszkalnym skazanego i jego rodziny oraz w posiadanych przez niego samochodzie osobowym może stanowić taką korzyść majątkową?
- 3) Czy art. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawnemu takiemu jak określone w art. 53 ust. 2 Nakazatelen kodeks (kodeksu karnego) Republiki Bułgarii, w którym nie przewidziano przepadku „korzyści majątkowych pochodzących, [...] pośrednio z przestępstwa”?
- 4) Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu takiemu jak zawarte w art. 306 ust. 1 pkt 1 Nakazateleno-procesualen kodeks (kodeksu postępowania karnego) Republiki Bułgarii, w którym umożliwiono orzeczenie przepadku na rzecz państwa kwoty środków pieniężnych, co do których podniesiono, że stanowią one własność innej osoby niż osoba, która popełniła przestępstwo – bez możliwości wstąpienia przez tę osobę trzecią do tego postępowania w charakterze strony i zapewnienia jej bezpośredniego dostępu do wymiaru sprawiedliwości[?]

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 26 listopada 2019 r. – NH/Deutsche Lufthansa AG

(Sprawa C-864/19)

(2020/C 68/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NH

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Postanowieniem prezesa Trybunału z dnia 9 stycznia 2020 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně (Republika Czeska) w dniu 4 grudnia 2019 r. – Tesco Stores ČR a.s./Ministerstvo zemědělství

(Sprawa C-881/19)

(2020/C 68/36)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Brně

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tesco Stores ČR a.s.

Strona pozwana: Ministerstvo zemědělství

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady wynikające z załącznika VII część E pkt 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku środka spożywczego przeznaczonego dla konsumenta finalnego w Republice Czeskiej można w składzie wyrobu wskazać składnik złożony wymieniony w załączniku I część A pkt 2 lit. c) do dyrektywy 2000/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 2000 r. odnoszącej się do wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽²⁾, ze zmianami, bez opisanego jego składu wyłącznie w przypadku, gdy nazwę tego składnika złożonego podano dokładnie zgodnie z czeską wersją językową załącznika I do dyrektywy 2000/36/ES?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 304, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, L 197, s. 19.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 października 2019 r. w sprawie T-310/18, EPSU i Goudriaan/Komisja, wniesione w dniu 19 grudnia 2019 r. przez European Federation of Public Service Unions (EPSU)

(Sprawa C-928/19 P)

(2020/C 68/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (przedstawiciele: R. Arthur, solicitor, K. Apps, barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Jan Willem Goudriaan

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne;
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 marca 2018 r.;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w związku z niniejszym odwołaniem oraz postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne, ponieważ Sąd naruszył prawo.

ZARZUT 1: Dyrektywy przyjęte w drodze decyzji Rady na mocy art. 155 ust. 2 TFUE mają charakter ustawodawczy

Sąd błędnie zakwalifikował postępowanie na podstawie art. 154 i 155 TFUE jako postępowanie, w którym nie mogą zostać wydane akty prawne o charakterze ustawodawczym.

- a. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE przepisy przyjęte w ramach drugiej procedury mają takie same skutki jak inne dyrektywy.
- b. Traktat z Lizbony nie ograniczył roli partnerów społecznych ani nie zmienił charakteru przepisów przyjmowanych w ramach drugiej procedury.
- c. Przepisy przyjęte w drodze dyrektywy poprzez decyzję Rady mają nadal charakter ustawodawczy.
- d. Przepisy przyjęte w drodze dyrektywy poprzez decyzję Rady są aktami ustawodawczymi.
- e. Ewentualnie, jeżeli (czemu się zaprzecza) dyrektywy przyjęte w drodze decyzji Rady nie są aktami ustawodawczymi:
  - i. Stanowią one formę *lex specialis* o charakterze zasadniczo ustawodawczym, a nie wykonawczym.
  - ii. Mogą one mieć takie same skutki prawne jak przed rokiem 2007.

W związku z tym Sąd naruszył prawo, oddalając pierwszy zarzut wnoszącego odwołanie.

ZARZUT 2: wykładnia art. 154 i 155 TFUE

Sąd dokonał błędnej językowej, systemowej i teleologicznej wykładni art. 154 i 155 ust. 2 TFUE.

- a. Dokonana przez Sąd wykładnia art. 155 ust. 2 TFUE nie jest zgodna z jego wyraźnym brzmieniem.
- b. Sąd powinien był stwierdzić, że jeżeli reprezentatywni partnerzy społeczni osiągnęli porozumienie a porozumienie to nie jest niezgodne z prawem, Komisja ma obowiązek przedstawić Radzie projekt aktu prawnego po to, aby Rada podjęła decyzję na podstawie art. 155 ust. 2 akapit drugi TFUE.
- c. Sąd powinien był stwierdzić, że wybór metody wykonywania porozumień z zakresu polityki społecznej należy do partnerów społecznych, a nie do Komisji.
- d. Sąd powinien był stwierdzić, że Rada jest uprawniona do decydowania o niepodjęciu decyzji na mocy art. 155 ust. 2 akapit drugi TFUE, ale Komisja nie ma podobnych uprawnień.
- e. Sąd błędnie zinterpretował równowagę instytucjonalną art. 154 i 155 TFUE, rozszerzając uprawnienia Komisji poza wyraźne brzmienie tych postanowień, oraz błędnie zinterpretował skutki art. 13 i 17 TUE.
- f. Wykładnia dokonana przez Sąd jest sprzeczna z kontekstem tytułu X TFUE dotyczącego polityki społecznej i z art. 28 karty praw podstawowych UE.
- g. Sąd błędnie zinterpretował wyrok Sądu w sprawie UEAPME, przyznając Komisji szersze uprawnienia dyskrecyjne niż przysługujące Komisji przy prawidłowej wykładni.
- h. Sąd błędnie ocenił rolę Parlamentu w tym procesie na podstawie art. 154 i 155 TFUE.

W związku z tym Sąd naruszył prawo, oddalając pierwszy zarzut wnoszącego odwołanie.

ZARZUT 3: podejście preferencyjne do decyzji Komisji

Sąd błędnie stwierdził, że Komisji przysługuje szeroki zakres uznania politycznego przy podejmowaniu decyzji. Czyniąc to, Sąd:

- a. dokonał błędnej wykładni art. 154 i 155 TFUE oraz charakteru procesu dotyczącego partnerów społecznych, oraz
- b. popełnił błąd, dopatrując się podobieństw z europejską inicjatywą obywatelską.

W związku z tym Sąd naruszył prawo, oddalając drugi zarzut wnoszącego odwołanie.

ZARZUT 4: podejście do rozumowania Komisji zawartego w decyzji Komisji

Sąd błędnie utrzymał w mocy zgodność z prawem krótkiego uzasadnienia decyzji Komisji.

- a. Uzasadnienie podane przez Komisję w piśmie z dnia 6 marca 2018 r. było błędne pod względem prawnym i faktycznym.
- b. Komisja nie przedstawiła żadnego wyjaśnienia dotyczącego odstąpienia od zapewnień zawartych we wcześniejszej korespondencji i opublikowanych przez nią komunikatach.
- c. Uzasadnienie podane w piśmie nie było uzasadnieniem, na które Komisja powołała się w swojej obronie lub podczas przesłuchania. Uzasadnienie to było również błędne pod względem prawnym i faktycznym.

Komisja nie działała zgodnie z art. 41 karty praw podstawowych UE.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajským soudem v Ostravě (Republika Czeska) w dniu 27 grudnia 2019 r. – Samohýl group a.s./Generální ředitelství cel

(Sprawa C-941/19)

(2020/C 68/38)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Ostravě

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Samohýl group a.s.

Strona przeciwna: Generální ředitelství cel

Pytanie prejudycjalne

Czy towar oznaczony jako „Bob Martin Clear 50 mg roztok pro nakapání na kůži – spot-on pro kočky” udostępniany w pipetach (0,5 ml), który zawiera substancję czynną Fipronil (50 mg w jeden pipiecie) oraz substancje pomocnicze butylohydroksyanizol E 320, butylohydroksytoluen E 321, alkohol benzylowy i dietylenoglikolowy eter monoetylu, należy klasyfikować do pozycji 3004 czy do pozycji 3808 w Nomenklaturze scalonej taryfy celnej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 27 grudnia 2019 r. – MG/HH

(Sprawa C-946/19)

(2020/C 68/39)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: MG

Druga strona postępowania: HH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ [„rozporządzenia Bruksela I – wersja przekształcona”] przyznaje osobie mającej miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego prawo bezpośrednio wykonalne?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej:
- a) Czy w razie naruszenia takiego prawa poprzez wszczęcie postępowania przeciwko tej osobie w państwie trzecim państwo członkowskie jest zobowiązane do zagwarantowania środka zaradczego, w tym do udzielenia zabezpieczenia w postaci „anti-suit injunction”?
  - b) Czy taki obowiązek dotyczy również sytuacji, gdy na podstawie powództwa, na którą można się powołać przed sądami państwa trzeciego, nie można się powołać w świetle prawa właściwego dla sądów danego państwa członkowskiego?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Queen’s Bench Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 stycznia 2020 r. – Daimler AG/Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, „K” Line Holding (Europe) Limited, „K” Line Europe Limited, Nyk Group Europe Limited, Compañía Sudamericana de Vapores SA

(Sprawa C-2/20)

(2020/C 68/40)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Queen’s Bench Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daimler AG

Strona pozwana: Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, „K” Line Holding (Europe) Limited, „K” Line Europe Limited, Nyk Group Europe Limited, Compañía Sudamericana de Vapores SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy jest właściwy do orzekania w przedmiocie roszczenia odszkodowawczego na podstawie art. 85 EWG/art. 81 WE, jeżeli zarzucane zachowanie polegało na świadczeniu usług międzynarodowego transportu morskiego wyłącznie między portami poza EWG/WE w okresie przed dniem 1 maja 2004 r., a sąd krajowy nie stanowił właściwej władzy państwa członkowskiego w rozumieniu art. 88 EWG/art. 84 WE?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy sąd krajowy jest właściwy do orzekania w przedmiocie takiego roszczenia w zakresie, w jakim dotyczy ono świadczenia usług międzynarodowego transportu morskiego wyłącznie między portami poza EWG/WE w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 18 października 2006 r.?

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2020 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka**(Sprawa C-11/20)**

(2020/C 68/41)

*Język postępowania: grecki***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i Th. Ramopoulos)*Strona pozwana:* Republika Grecka**Żądania strony skarżącej**

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków koniecznych do wykonania decyzji Komisji z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie SA.28864 dotyczącej pomocy w formie rekompensat wypłacanych przez grecki zakład ubezpieczeń rolniczych (ELGA) w latach 2008 i 2009, a w każdym razie nie informując Komisji w sposób wystarczający pod względem prawnym o środkach podejmowanych na podstawie art. 4 tej decyzji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 2, 3 i 4 omawianej decyzji oraz na podstawie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie SA.28864 Republika Grecka powinna była odzyskać w terminie czterech miesięcy niezgodną z prawem pomoc wypłaconą przez grecki zakład ubezpieczeń rolniczych (ELGA) w latach 2008 i 2009 oraz poinformować Komisję Europejską w sposób wystarczający pod względem prawnym o koniecznych w tym celu środkach.

Republika Grecka nie odzyskała jednak omawianej pomocy w terminie czterech miesięcy, jak powinna była uczynić. Podobnie Republika Grecka nie podjęła jeszcze środków koniecznych do wykonania tej decyzji. W każdym wypadku Republika Grecka nie poinformowała Komisji Europejskiej w sposób wystarczający pod względem prawnym o środkach dotyczących wykonania tej decyzji.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Justice de paix du troisième canton de Charleroi - Belgia) – Giovanni Martina/Ryanair DAC, uprzednio Ryanair Ltd

(Sprawa C-369/18) ⁽¹⁾

(2020/C 68/42)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 1 października 2019 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Najvyšší súd Slovenskej republiky - Słowacja) – Postępowanie karne przeciwko YX

(Sprawa C-495/18) ⁽¹⁾

(2020/C 68/43)

Język postępowania: słowacki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 1.10.2018.

Postanowienie prezesa dziewiątej izby Trybunału z dnia 17 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État - Francja) – Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Sprawa C-517/18) ⁽¹⁾

(2020/C 68/44)

Język postępowania: francuski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 8.10.2018.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 września 2019 r. – Dufenco Long Products SA/Komisja Europejska

(Sprawa C-738/18 P) ⁽¹⁾

(2020/C 68/45)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 28.1.2019.

Postanowienie prezesa dziewiątej izby Trybunału z dnia 25 września 2019 r. – *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés*/Parlament Europejski

(Sprawa C-60/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 68/46)

Język postępowania: francuski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo no2 de Ourense - Hiszpania) – FA/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-240/19) ⁽¹⁾

(2020/C 68/47)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 238 z 15.7.2019.

Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 26 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Zadru - Chorwacja) – R.D., A.D./Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Sprawa C-277/19) ⁽¹⁾

(2020/C 68/48)

Język postępowania: chorwacki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 z 3.6.2019.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Amtsgericht Erding - Niemcy) – E.M., M.S./Eurowings GmbH)**

(Sprawa C-414/19) ⁽¹⁾

(2020/C 68/49)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 2.9.2019.

SĄD**Wyrok Sądu z dnia 16 stycznia 2020 r. – Iberpotash/Komisja**(Sprawa T-257/18) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa – Sektor górniczy – Środek polegający z jednej strony na zmniejszeniu gwarancji finansowych na rekultywację zakładów górniczych, a z drugiej strony na inwestycjach państwowych w rekultywację zakładów górniczych zapewniających wyższy poziom ochrony środowiska – Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Pojęcie pomocy – Korzyść – Transfer zasobów państwowych – Selektywny charakter – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawna – Obliczenie kwoty pomocy)

(2020/C 68/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iberpotash, SA (Súria, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci N. Niejahr i B. Hoorelbeke)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Luengo i D. Recchia, pełnomocnicy).

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji (UE) 2018/118 z dnia 31 sierpnia 2017 r. w sprawie pomocy państwa wdrożonej przez Hiszpanię na rzecz Iberpotash [sprawa A.35818 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP)] (Dz.U. 2018, L 28, s. 25).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Iberpotash SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2019 r. – Ungureanu/Komisja

(Sprawa T-753/19)

(2020/C 68/51)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Simeda Ungureanu (Cluj-Napoca, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat R. Chiriță)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie naruszenia przez Komisję obowiązku przestrzegania przez państwa członkowskie traktatów Unii Europejskiej i praw człowieka, określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty kwoty 40 000 EUR tytułem wyrządzonej krzywdy;
- nakazanie stronie pozwanej zapobieżenia w przyszłości istniejącym aktualnie uchybieniom.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że spełnione są przesłanki odpowiedzialności Komisji ze względu na brak jej działania w celu nakazania państwu rumuńskiemu przestrzegania obowiązków ciążących na nim na mocy traktatów Unii Europejskiej oraz przestrzegania prawa do życia obywateli w zakresie, w jakim Rumunia nie przyjęła uregulowań umożliwiających dostęp do leczenia osób znajdujących się w szczególnej sytuacji, dla których przyjmowanie lekarstw związanych ze wskazaniem terapeutycznym, które nie są objęte spisem cech charakterystycznych poszczególnych wyrobów medycznych (lekarstwa poza zezwoleniem na wprowadzenie do obrotu), jest istotne.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2019 r. – Republika Grecka/Komisja

(Sprawa T-850/19)

(2020/C 68/52)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Tsaousi, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej C(2019) 7094 final z dnia 7 października 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.39119 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2014/CP) wdrożonej przez Republikę Grecką w postaci dotacji na spłatę odsetek i gwarancji związanych z pożarami w 2007 r., która to decyzja dotyczy jedynie sektora rolnego oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty nieważności.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE: błędne zastosowanie i interpretacja warunków, przy których spełnieniu pomoc państwa jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, błąd w ustaleniach faktycznych, niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji i naruszenie przez Komisję zasady uzasadnionych oczekiwań.

2. W zarzucie drugim skarżąca podnosi, że sporna pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym, ponieważ stanowi pomoc mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi. Błędne zastosowanie i interpretacja art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE, błąd w ustaleniach faktycznych i niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji.
3. Zarzut trzeci opiera się na fakcie, że zaskarżona decyzja została wydana z przekroczeniem kompetencji *ratione temporis* Komisji określonej w art. 17 rozporządzenia 2015/1589 ⁽¹⁾, a wcześniej w art. 15 rozporządzenia 659/1999 ⁽²⁾, a w każdym razie z naruszeniem zasad pewności prawa, rozsądnego terminu postępowania, prawa do obrony i dobrej administracji. Żądanie zwrotu pomocy jest niezgodne z zasadami proporcjonalności i pewności prawa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U.1999, L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2019 r. – Albéa Services/EUIPO – dm-drogerie markt (ALBÉA)

(Sprawa T-852/19)

(2020/C 68/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Albéa Services (Gennevilliers, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.-H. de Mitry)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego ALBÉA – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 210 553

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 września 2019 r. w sprawie R 1480/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji stwierdzającej nieważność pierwszej decyzji Izby Odwoławczej w zakresie, w jakim sprzeciw nr B002522988 wobec zgłoszenia znaku towarowego strony skarżącej w imieniu Albéa Services został oddalony w odniesieniu do wszystkich towarów należących do klas 3, 8 i 21 oraz do części towarów należących do klas 16 i 20;
- posiłkowo, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji stwierdzającej nieważność pierwszej decyzji Izby Odwoławczej w zakresie, w jakim sprzeciw nr B002522988 wobec zgłoszenia znaku towarowego strony skarżącej w imieniu Albéa Services został oddalony w odniesieniu do wszystkich towarów należących do klas 3, 8 i 21 oraz do części towarów należących do klas 16 i 20 oraz przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej do ponownego rozpoznania;
- zasądzenie kosztów postępowania na rzecz strony skarżącej.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2019 r. – Ryanair/Komisja**(Sprawa T-866/19)**

(2020/C 68/54)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia), Laudamotion GmbH (Schwechat, Austria) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1585 (!).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

W zarzucie pierwszym strona skarżąca podnosi, że decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1585 narusza obowiązek uzasadnienia i zasadę swobody świadczenia usług, ponieważ Komisja nie zbadała istnienia nadrzędnego interesu ogólnego, który uzasadnia ograniczenie zasady swobody świadczenia usług wprowadzone przez zasady podziału ruchu lotniczego dla portów lotniczych Schiphol i Lelystad.

Zarzut drugi, podniesiony posiłkowo, dotyczy naruszenia przez decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2019/1585 zasady swobody świadczenia usług i art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008⁽²⁾, ponieważ nie wykazano osiągnięcia możliwości przepustowych portu lotniczego Schiphol i większej korzyści z lotów transferowych, które mają być wspierane przez zasady podziału ruchu lotniczego.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2019/1585 zasady swobody świadczenia usług i art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 z powodu dyskryminacji wprowadzonej przez zasady podziału ruchu lotniczego bez obiektywnego uzasadnienia.

Zarzut czwarty dotyczy naruszenia przez decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2019/1585 zasady swobody świadczenia usług i art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 z powodu braku proporcjonalności zasad podziału ruchu lotniczego i nieprzeprowadzenia przez Komisję badania dostępności mniej kosztownych środków.

Zarzut piąty dotyczy naruszenia rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93⁽³⁾, ponieważ Komisja nie zbadała zgodności z procedurą wyznaczenia portu lotniczego Lelystad jako portu koordynowanego oraz z powodu ustanowienia związku między czasami na start lub lądowanie a miejscami docelowymi oraz sprzeczności z ogólnymi zasadami rozporządzenia (EWG) nr 95/93.

Zarzut szósty dotyczy naruszenia 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 ze względu na to, że Komisja nie zbadała spełnienia warunku, by porty lotnicze oferowały przewoźnikom lotniczym niezbędne usługi i nie ograniczały w zbyt dużym stopniu ich możliwości prowadzenia działalności zarobkowej.

(¹) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1585 z dnia 24 września 2019 r. w sprawie ustanowienia zasad podziału ruchu lotniczego na podstawie art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w odniesieniu do portów lotniczych Amsterdam-Schiphol i Amsterdam-Lelystad (Dz.U. 2019, L 246, s. 24).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz.U. 2008, L 293, s. 3)

(³) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. 1993, L 14, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2019 r. – RA/Trybunał Obrachunkowy

(Sprawa T-867/19)

(2020/C 68/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RA (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 lutego 2019 r., wydanej w celu wykonania wyroku z dnia 8 listopada 2018 r., RA/Trybunał Obrachunkowy (T-874/16, niepublikowany, EU:T:2018:757), o nieawansowaniu jej do grupy zaszerogowania AD 11 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2016 r.;
- zasądzenie od Trybunału Obrachunkowego na jej rzecz kwoty 8 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku wystarczającego uzasadnienia przedstawionego w odpowiedzi oddalającej zażalenie, ponieważ nie wskazano w nim właściwego i indywidualnego powodu nieawansowania skarżącego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 45 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej poprzez nieprzeprowadzenie faktycznego porównania osiągnięć wszystkich urzędników uprawnionych do ubiegania się o awans. Po pierwsze, przeprowadzając „ogólną” ocenę osiągnięć urzędników uprawnionych do ubiegania się o awans, organ powołujący nie dokonał bowiem porównania osiągnięć na równej podstawie. Po drugie, nieprawidłowo zastosował on kryterium używania języków.
3. Zarzut trzeci dotyczący szeregu oczywistych błędów w ocenie, których dopuszczono się w zaskarżonej decyzji.

4. Zarzut czwarty dotyczący uchybienia obowiązкови przyjęcia środków zapewniających wykonanie wyroku w rozsądnym terminie, co spowodowało doznanie przez skarżącego istotnej krzywdy, która powinna zostać naprawiona.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2019 r. – Nouryon Industrial Chemicals i in./Komisja

(Sprawa T-868/19)

(2020/C 68/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nouryon Industrial Chemicals BV (Amsterdam, Niderlandy), Knoell NL BV (Maarssen, Niderlandy), Grillo-Werke AG (Duisburg, Niemcy), PCC Trade & Services GmbH (Duisburg) (przedstawiciele: R. Cana, G. David, lawyers, i Z. Romata, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- nakazanie stronie pozwanej pokrycia kosztów ww. postępowań oraz;
- podjęcie innych środków, które Sąd uzna za właściwe.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze wnoszący ją żądają od Trybunału stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 16 października 2019 r. w sprawie kontroli zgodności rejestracji eteru dimetylowego, której podjęcie jest delegowane przez ECHA na Komisję zgodnie z art. 51 ust. 7 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów ⁽¹⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że pozwana działała *ultra vires* i dopuściła się naruszenia art. 51 ust. 7 rozporządzenia REACH ⁽²⁾ przyjmując zaskarżoną decyzję w dziedzinie, w której komitet państw członkowskich Europejskiej Agencji Chemikaliów osiągnął jednomyślne porozumienie, choć art. 51 ust. 7 rozporządzenia REACH uprawnia Komisję do podjęcia decyzji jedynie wówczas, gdy komitet państw członkowskich „nie osiągnie jednomyślnego porozumienia”.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i naruszenia art. 13 ust. 3 rozporządzenia REACH, ponieważ badanie eteru dimetylowego (zwanego dalej „substancją”) w określonych w zaskarżonej decyzji stężeniach jest technicznie niemożliwe do przeprowadzenia, a ponadto jest niezgodne z metodami badań określonymi w przepisach wskazanych w art. 13 ust. 3 rozporządzenia REACH.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie żądając przeprowadzenia badań, które nie dostarczają istotnych informacji na temat badanej substancji.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i naruszenia kolumny 2 sekcji 8.7.3 załącznika X do rozporządzenia REACH żądając dodania kohort 2A/2B do rozszerzonego badania szkodliwego działania na rozrodność na jednym pokoleniu.

5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że pozwana działała *ultra vires* i dopuściła się naruszenia kolumny 1 sekcji 8.7.3 załącznika X do rozporządzenia REACH oraz art. 25 tego rozporządzenia żądając przeprowadzenia badania służącego wyznaczeniu zakresów dawki.
6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że pozwana działała *ultra vires* i dopuściła się naruszenia art. 41 rozporządzenia REACH i załącznika XI do tego rozporządzenia nie umożliwiając skarżącym powołania się na podnoszoną przez nie niezgodność z określonymi w rozporządzeniu REACH wymogami poprzez przedstawienie dostosowania wymogów w zakresie badań, zamiast, zgodnie z wymogami, badań jako takich.
7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że pozwana działała *ultra vires* i dopuściła się naruszenia art. 41 rozporządzenia REACH wyciągając w zaskarżonej wniosku w drodze analogii.
8. Zarzut ósmy, dotyczący tego, że pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, nie wzięła pod uwagę istotnych informacji i dopuściła się naruszenia kolumny 2 sekcji 8.7.2 załącznika IX do rozporządzenia REACH żądając przeprowadzenia prenatalnego badania toksyczności rozwojowej (pre-natal developmental toxicity study, PNDT, metoda badawcza: EU B.31/OECD TG 414) na królikach przy narażeniu przez drogi oddechowe.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący tego, że pozwana dopuściła się naruszenia unijnej zasady proporcjonalności i art. 25 rozporządzenia REACH a) żądając przeprowadzenia badań, które są niepotrzebne i nieodpowiednie ze względu na to, iż przeprowadzenie ich zgodnie z wymogami pozwanej jest niemożliwe technicznie i nie dostarczają one żadnych istotnych informacji na temat badanej substancji, b) żądając przeprowadzenia niepotrzebnego badania służącego wyznaczeniu zakresów dawki wiążącego się ze znaczną śmiertelnością zwierząt, co jest sprzeczne z wymaganiami określonymi w art. 25 rozporządzenia REACH oraz c) rezygnując z przyjęcia mniej uciążliwej opcji.

⁽¹⁾ C(2019) 7336 final.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006 L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2019 r. – IM / EBI

(Sprawa T-872/19)

(2020/C 68/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: IM (przedstawiciel: adwokat D. Giabbani)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest uzasadniona;
- orzeczenie, że decyzja z dnia 3 października 2019 r., względnie z dnia 9 października 2019 r., jest niezgodna z prawem i stanowi nadużycie;
- w związku z tym zasądzenie od Europejskiego Banku Inwestycyjnego na rzecz skarżącego z wyżej wymienionych powodów kwoty w wysokości 143 915,70 EUR z tytułu krzywdy i w wysokości 1 726 988,40 EUR z tytułu szkody majątkowej lub jakiegokolwiek innej, nawet wyższej kwoty, oszacowanej *ex aequo et bono* przez Sąd lub wskazanej przez biegłych wraz z ustawowymi odsetkami począwszy od dnia wniesienia niniejszej skargi aż do dnia zapłaty;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 20 Statutu Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, zgodnie z którym: „Dyrektor Naczelny jest wyznaczany na okres do 5 lat i może być wyznaczony ponownie”.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia pisma o powołaniu skarżącego z dnia 5 marca 2014 r. wraz z załącznikiem do niego, ze względu na fakt, że z tych dokumentów, jak również z przedłużenia mandatu skarżącego po 15 marca 2017 r. wynika porozumienie pozwalające mu na pracę do 67 roku życia, a nawet dłużej.
3. Zarzut trzeci dotyczący dyskryminacji bezpośredniej ze względu na wiek skarżącego. Skarżący uważa, że odrzucając jego kandydaturę jedynie ze względu na jego wiek, komisja rekrutacyjna naruszyła zasadę niedyskryminacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia ochrony danych poufnych oraz danych osobowych skarżącego. Skarżący twierdzi, że powołując się na treść pisma o jego powołaniu dla uzasadnienia swojej decyzji, komisja rekrutacyjna przyznaje, że zapoznała się z dokumentem, do którego nie powinna mieć wglądu i który zawierał dane osobowe skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2019 r. – UW/Komisja

(Sprawa T-880/19)

(2020/C 68/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UW (przedstawiciel: adwokat F. Quraishi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- wezwanie stron do stawiennictwa, w razie takiej potrzeby;
- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna pod względem formalnym;
- stwierdzenie, że skarga jest zasadna;
- zmianę lub stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji odmownej z dnia 2 października 2019 r., wydanej przez [poufne] (!) działający w charakterze organu powołującego oraz stwierdzenie, że zażalenie nr R/352/19 z dnia 27 maja 2019 r. jest zasadne, a w konsekwencji zmianę lub stwierdzenie nieważności pierwotnej decyzji z dnia 27 lutego 2019 r. ze względu na nieważność procedury decyzyjnej, nieprawidłowe zwrócenie się do komitetu ds. inwalidztwa, braki formalne, brak podstawy prawnej, brak uzasadnienia lub niewłaściwe uzasadnienie, przekroczenie uprawnień, nadużycie władzy lub innego rodzaju czy też ze względu na jakąkolwiek inną podstawę;
- w konsekwencji nakazanie przywrócenia skarżącej do pracy na ostatnie zajmowane przez nią stanowisko w charakterze [poufne] lub na stanowisko równoważne i przywrócenia z mocą wsteczną pełni przysługujących jej praw.

- nakazanie dopełnienia wszystkich obowiązków i przeprowadzenia czynności dowodowych, zwłaszcza sporządzenia opinii lekarskiej przez niezależnego biegłego lekarza w celu dokonania oceny, czy stan zdrowia skarżącej pozwala na wykonywanie pracy na jej ostatnim stanowisku w charakterze [poufne] lub na jakimkolwiek innym stanowisku odpowiadającym jej grupie zaszeręgowania i kwalifikacjom czy też na innym stanowisku odpowiadającym jej siłom i zdolnościom w Komisji.
- orzeczenie, że organ powołujący pokryje wszystkie koszty postępowania, w tym koszty sporządzenia opinii;
- zastrzeżenie na rzecz strony skarżącej wszelkich pozostałych praw, środków prawnych, roszczeń i skarg.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowości decyzji organu powołującego z dnia 27 lutego 2019 r., która błędnie odnosi się do decyzji organu powołującego z dnia 31 marca 2016 r. o zwróceniu się do sprawy komitetu ds. inwalidztwa, podczas gdy zwrócono się do niego w dniu 26 czerwca 2018 r., co powoduje wadliwość zaskarżonej decyzji z dnia 27 lutego 2019 r. powodującą konieczność jej zmiany lub stwierdzenia jej nieważności.
2. Zarzut drugi dotyczący nieprawidłowego zwrócenia się do komitetu ds. inwalidztwa po cofnięciu decyzji z dnia 9 listopada 2017 r. decyzją organu powołującego z dnia 30 kwietnia 2018 r. W następstwie cofnięcia decyzji z dnia 9 listopada 2017 r., na mocy której skarżącą uznano za całkowicie i trwale niezdolną do pracy, powinna ona bowiem przejść badania kontrolne przeprowadzone przez służbę medyczną. W związku z tym, że tak się nie stało, nieprawidłowość ta powinna prowadzić do zmiany lub stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprawidłowego zwrócenia się do komitetu ds. inwalidztwa w dniu 26 czerwca 2018 r., pomimo że przesłanki zwrócenia się, w szczególności dotyczące długości okresu choroby poprzedzającego zwrócenie się do tego komitetu, nie zostały w tym przypadku spełnione.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieprawidłowego składu komitetu ds. inwalidztwa i braku zasadności przyjętych przez niego konkluzji. Skarżąca twierdzi, że doktor [poufne] nękał ją i w związku z tym uważa ona za niewyobrażalne oddanie w jego ręce badań dotyczących jej stanu zdrowia. Z tego względu, brak bezstronności członka komitetu ds. inwalidztwa stanowi nieprawidłowość, która powoduje wadliwość decyzji o skierowaniu skarżącej na rentę.

(¹) Utajnione poufne dane.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2019 r. – Kerangus/EUIPO (ΑΠΛΑ)

(Sprawa T-882/19)

(2020/C 68/59)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Kerangus Holdings Ltd (Nikozja, Cypr) (przedstawiciel: adwokat A.-E. Malami)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie rejestracji w Unii Europejskiej graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „ΑΠΛΑ!” – zgłoszenie nr 15 554 918

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 października 2019 r. w sprawie R 1035/2017-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie zgłoszenia nr 015554918/17.06.2016 „ΑΠΛΑ! i przedstawienie” w odniesieniu do wszystkich towarów i usług objętych klasami 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 14, 16, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 39, 43;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania zgodnie z art. 190 ust. 1 lit. b) i c) regulaminu postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie zasady równego traktowania w odniesieniu do wszystkich skarżących z Unii.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2019 r. – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR)

(Sprawa T-883/19)

(2020/C 68/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gustopharma Consumer Health, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Gómez López)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie unijnego znaku towarowego HELIX ELIXIR – zgłoszenie nr 15 035 991

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 października 2019 r. w sprawie R 100/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji; lub
- uchylenie zaskarżonej decyzji ze względu na błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) i stwierdzenie braku istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych;
- wydanie nowej decyzji uwzględniającej zgłoszenie unijnego znaku towarowego nr 15 035 991 HELIX ELIXIR dla wszystkich towarów nim objętych; oraz
- obciążenie EUIPO (oraz interwenienta, jeśli zdecyduje się on na wstąpienie do sprawy) kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 grudnia 2019 r. – Aquind i in./Komisja

(Sprawa T-885/19)

(2020/C 68/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aquind Ltd (Wallsend, Zjednoczone Królestwo), Aquind Energy Sàrl (Luksemburg, Luksemburg), Aquind SAS (Rouen, Francja) (przedstawiciele: adwokaci S. Goldberg, C. Davis, J. Bille, Solicitors i E. White)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego środka, jakim jest delegowane rozporządzenie w zakresie w jakim usuwa ono AQUIND Interconnector z unijnej listy [projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania];
- ewentualnie stwierdzenie nieważności delegowanego rozporządzenia w całości oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca zwraca się do Sądu o stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 31 października 2019 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 w odniesieniu do unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy braku uzasadnienia decyzji o usunięciu AQUIND Interconnector z unijnej listy.
  - Rozporządzenie delegowane nie zawiera, ani nie odnosi się do żadnego uzasadnienia usunięcia AQUIND Interconnector z unijnej listy, a skarżącym nie przedstawiono żadnych powodów tego usunięcia, co stanowi naruszenie obowiązku uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia wymogów proceduralnych i materialnych rozporządzenia (UE) nr 347/2013 ⁽¹⁾ („rozporządzenie TEN-E”), a w szczególności jego art. 5 ust. 8.
  - Sporządzenie lity projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania dla celów rozporządzenia delegowanego nie było zgodne z wymogami rozporządzenia TEN-E.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 10 ust. 1 Traktatu w sprawie Karty Energetycznej.
  - Usunięcie AQUIND Interconnector z unijnej listy i brak jakiegokolwiek uzasadnienia takiego usunięcia narusza wynikający z art. 10 ust. 1 Traktatu w sprawie Karty Energetycznej obowiązek zapewnienia stabilnych, sprawiedliwych i przejrzystych warunków oraz sprawiedliwego i równego traktowania inwestycji.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
  - Usunięcie AQUIND Interconnector z unijnej listy nie zostało przeprowadzone w sposób bezstronny, a strona skarżąca nie miała prawa do bycia wysłuchaną przed przyjęciem rozporządzenia delegowanego, co stanowi naruszenie art. 41 karty praw podstawowych.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasady prawa Unii w postaci zasady równego traktowania.
  - AQUIND Interconnector został potraktowany w odmienny i niesprawiedliwy sposób w stosunku do podobnych proponowanych projektów, będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (PWZ), bez żadnego obiektywnego uzasadnienia dla takiego nierównego traktowania, co stanowi naruszenie zasady równego traktowania.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności prawa Unii.
  - Wobec faktu, że AQUIND Interconnector był istniejącym PWZ w fazie rozwoju, zwykle usunięcie go z unijnej listy bez szczegółowego porównania podobnych projektów i bez umożliwienia skarżącym rozwiązania jakichkolwiek problemów jest nieproporcjonalne.
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia zasad prawa Unii w postaci zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
  - Zaskarżony środek narusza uzasadnione oczekiwania skarżących, że będą oni mieli prawo powoływać się na umieszczenie go na unijnej liście, oraz że proces przygotowania unijnej listy projektów, będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zostanie przeprowadzony zgodnie z celami i obowiązkami rozporządzenia TEN-E oraz innymi mającymi zastosowanie wymogami prawnymi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2020 r. – M.I. Industries/EUIPO – Natural Instinct (INSTINCT)**(Sprawa T-1/20)**

(2020/C 68/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: M.I. Industries, Inc (Lincoln, Nebraska, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Montañá Mora i S. Sebe Marin)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Natural Instinct Ltd (Camberley, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy INSTINCT – unijny znak towarowy nr 5 208 418

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 października 2019 r. w sprawie R 178/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i, jeżeli jest to możliwe, wnoszącego o unieważnienie wszystkimi kosztami postępowania na zasadzie odpowiedzialności solidarnej.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) i art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w odniesieniu do oceny dowodów używania.
-

**Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2020 r. – Laboratorios Ern/EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen
(BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE)**

(Sprawa T-2/20)

(2020/C 68/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Correa Rodríguez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG (Emmerich, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE – międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr 1 202 538

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 października 2019 r. w sprawie R 418/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej i Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG, jeżeli wstąpiłaby ona do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2020 r. – CP/Parlament**(Sprawa T-5/20)**

(2020/C 68/64)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* CP (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandenbussche, adwokaci)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;

w konsekwencji

— stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącego za rok 2016, podpisanego przez sekretarza generalnego w dniu 16 listopada 2018 r.;

— w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji przewodniczącego z dnia 25 września 2019 r. oddalającej zażalenie;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia i art. 25 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w zakresie, w jakim przede wszystkim ocena skarżącego jest niepełna, ponieważ brak jest jakiegokolwiek opinii w rubryce „poczucie odpowiedzialności i sumienność zawodowa” w części „zachowanie” w ostatniej wersji sprawozdania z oceny. Następnie istnieje wystarczająco istotna rozbieżność pomiędzy sprawozdaniami za rok 2016 a wcześniejszymi, w szczególności sprawozdaniem za rok 2015, i rozbieżność ta nie jest prawidłowo uzasadniona.
2. Zarzut drugi dotyczy nieuwzględnienia przy ewaluacjach sytuacji braków kadrowych w wydziale skarżącego i zadań dodatkowych skarżącego. W tym względzie skarżący uważa, że na jego wyniki w 2016 r. miał wpływ szereg czynników, które nie zostały prawidłowo uwzględnione przez pozwanego podczas sporządzania sprawozdania z oceny, a mianowicie sytuacja braków kadrowych w jego wydziale, jego udział w radzie pracowniczej i jego udział we wdrażaniu nowej koncepcji ewakuacji będącej priorytetem dyrekcji B w DG SAFE – „PPP”.
3. Zarzut trzeci dotyczy oczywistego błędu w ocenie, gdyż ewaluacje zawarte w sprawozdaniu z oceny za rok 2016, charakteryzujące się rażącym pogorszeniem wyników w stosunku do roku 2015, są w oczywisty sposób błędne i nie biorą pod uwagę dużego zaangażowania skarżącego w jego zadania i osiągniętych rezultatów, pomimo szczególnie trudnych okoliczności.

4. Zarzut czwarty dotyczy braku spokojnej atmosfery podczas spotkań w sprawie oceny i naruszenia prawa do bycia wysłuchanym oraz art. 6.2 wewnętrznych zasad oceny, gdyż spotkanie z pierwszym oceniającym a w szczególności spotkanie z ostatnim oceniającym nie przebiegało w spokojnej atmosferze wymaganej przez art. 6.2 zasad wewnętrznych i nie pozwoliło skarżącemu na przedstawienie w użyteczny sposób swoich obserwacji co do negatywnych uwag w sprawozdania z oceny. Sprawozdanie to w znacznej części nie zostało zmienione po tych spotkaniach.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasad obiektywności i bezstronności, mobbingu i naruszenia art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady staranności i nadużycia władzy. W tym względzie skarżący uważa, że brak wystarczającego, odpowiedniego i opartego na dowodach uzasadnienia komentarzy negatywnych lub mających negatywny wydźwięk, zawartych w sprawozdaniu z oceny za rok 2016, skłania skarżącego do uznania, że sprawozdanie to jest niesprawiedliwe i odznacza się rażącym brakiem obiektywności i sprowadza się raczej do załatwienia porachunków przez końcowego oceniającego przy pomocy przy pomocy pierwszego oceniającego. Każdy element ewaluacji jest deprecjonujący w stosunku do lat wcześniejszych, w szczególności roku 2015, bez żadnego powodu. Nie zawiera żadnego elementu pozytywnego. Większość rezultatów uzyskanych przez skarżącego w 2016 r. została pominięta milczeniem, cała wykonana praca została podważona. Sprawozdanie to cechuje się nadużyciem władz, ponieważ jego jedynym celem jest zaszkodzenie skarżącemu, przedstawiając zniekształconą wersję jego rzeczywistych wyników, chronioną pozornie szerokimi uprawnieniami dyskrecjonalnymi przysługującymi oceniającym. To niesprawiedliwe podejście, polegające na nadużyciu systemu oceny pod pretekstem szerokich uprawnień dyskrecjonalnych, utrudnia obronę skarżącego, ponieważ musi stawić czoła osądom wartościującym, których kontrola jest ograniczona. W końcu pozwany nie dochował swego obowiązku staranności, ponieważ interesy skarżącego w oczywisty sposób nie zostały wzięte pod uwagę.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2020 r. – Dr. Spiller/EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller)

(Sprawa T-6/20)

(2020/C 68/65)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Spiller GmbH (Siegsdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Stock i M. Geitz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druża strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rausch AG Kreuzlingen (Kreuzlingen, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „Alpenrausch Dr. Spiller” – zgłoszenie nr 11 091 204

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 października 2019 r. w sprawie R 2206/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2020 r. – Włochy/Komisja**(Sprawa T-10/20)**

(2020/C 68/66)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik oraz G. Rocchitta, C. Gerardis, E. Feola, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2019)7815 z dnia 30 października 2019 r., w części w której stosuje w odniesieniu do Włoch korekty finansowe dotyczące postępowań kontrolnych AA/2016/012, AA/2016/003, AA/2016/015/IT, FV/2016/002/IT i RD1/2016/803/IT;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności tej decyzji w części, w której stosuje korektę ryczałtową w wysokości 143 924 279,14 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2015, 2016 (postępowania AA/2016/012, AA/2016/003, AA/2016/015/IT), zamiast korekty jednorazowej określonej przez AGEA w wysokości 64 860 193,65 EUR;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Włochy zaskarżyły decyzję będącą przedmiotem skargi, gdyż przewiduje ona w odniesieniu do tego państwa korekty finansowe w zakresie Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- a) Zarzuty dotyczące korekty w wyniku postępowań AA/2016/012, AA/2016/003 i AA/2016/015 IT w odniesieniu do pomocy obszarowej:
  1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009⁽¹⁾, w związku z definicją „trwałych użytków zielonych” przyjętą na szczeblu krajowym w oparciu o D.M. [dekret ministerialny] z dnia 18 listopada 2014 r.

2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 52 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽²⁾ oraz art. 12 ust. 2 i 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro ⁽³⁾, w związku z zastosowaniem stawki zryczałtowanej, gdy istniała możliwość obliczenia rzeczywistego ryzyka dla budżetu Unii.
  3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu art. 296 akapit drugi TFUE oraz art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z zastosowaniem ogólnej klauzuli „niewspółmiernego wysiłku”, która stanowiła uzasadnienie dla korekty ryczałtowej.
- b) Zarzuty dotyczące korekty w wyniku postępowania FV/2016/002/IT w odniesieniu do organizacji producentów i programów operacyjnych:
4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu art. 26, 27 i 106 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw ⁽⁴⁾ oraz art. 155 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾ w związku z podnoszonymi systematycznymi brakami w zakresie szczegółowych informacji w odniesieniu do badania ważności szacunków przedstawionych przez organizacje producentów a także podnoszonymi nieprawidłowościami w kontrolach przeprowadzonych w celu uznania organizacji.
  5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu art. 31 i 106 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, a także rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 499/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 oraz (UE) nr 1306/2013 poprzez zmianę rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw ⁽⁶⁾, w związku z podnoszonymi nieprawidłowościami w kontroli w odniesieniu do kryterium „demokratyczności”.
- c) Zarzut dotyczący korekty w wyniku postępowania RD1/2016/803/IT w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich:
6. Zarzut szósty oparty na braku zakwestionowania nieprawidłowości w procedurze udzielania zamówienia, w związku z podnoszonym niezachowaniem zasad udzielania zamówień w dwóch wziętych pod uwagę przypadkach.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 608.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 549.

⁽³⁾ Dz.U. 2014, L 255, s. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2011, L 157, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 671.

⁽⁶⁾ Dz.U. 2014, L 145, s. 5.

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2020 r. – Paravan/EUIPO – paragon (Paragon)

(Sprawa T-11/20)

(2020/C 68/67)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Paravan GmbH (Pfronstetten-Aichelau, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Jung i L. Delpy)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: paragon GmbH & Co. KGaA (Delbrück, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy Paragon – unijny znak towarowy nr 3 705 051

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 października 2019 r. w sprawie R 28/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień EUIPO z dnia 10 grudnia 2018 r. wydanej w postępowaniu w sprawie unieważnienia prawa do znaku 14 618 C dotyczącym unijnego znaku towarowego nr 3 705 051 Paragon;

posiłkowo

— zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień EUIPO z dnia 10 grudnia 2018 r. wydanej w postępowaniu w sprawie unieważnienia prawa do znaku 14 618 C w zakresie, w jakim prawo do unijnego znaku towarowego nr 3 705 051 Paragon zostało z dniem 14 marca 2017 r. unieważnione dla towarów „części karoserii do tuningu pojazdów silnikowych poruszających się na lądzie; mikrofony jako urządzenia głośnomówiące dla telefonów komórkowych stosowane w pojazdach silnikowych poruszających się na lądzie; zegary stosowane w pojazdach silnikowych poruszających się na lądzie”;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed izbą odwoławczą.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. b) i art. 58 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

— posiłkowo

— Naruszenie art. 58 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2020 r. – Schneider/EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (Frutaria.)

(Sprawa T-12/20)

(2020/C 68/68)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Markus Schneider (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte M. Bergemann i D. Graetsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas, SL (Saragossa, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy Frutaria, w kolorze zielonym (Pantone 363) – unijny znak towarowy nr 5 922 885

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 października 2019 r. w sprawie R 284/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim utrzymano w niej w mocy rejestrację unijnego znaku towarowego nr 5 922 885 dla następujących towarów:

Klasa 29: warzyw suszonych;

Klasa 31: świeżych owoców i warzyw;

Klasa 35: eksportu świeżych owoców;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a i art. 58 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2020 r. – adp Gauselmann/EUIPO – Gameloft (GAMELAND)

(Sprawa T-17/20)

(2020/C 68/69)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Mandel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Gameloft SE (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy GAMELAND – zgłoszenie nr 1 5 722 648

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 listopada 2019 r. w sprawie R 2502/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie odwołania;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie rejestracji unijnego znaku towarowego nr 15 722 648;
- obciążenie EUIPO i strony przeciwnej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2020 r. – sprd.net/EUIPO – Shirtlabor (I love)

(Sprawa T-19/20)

(2020/C 68/70)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sprd.net AG (Lipsk, Niemcy) (przedstawiciel: **adwokat** J. Hellenbrand)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Shirtlabor GmbH (Münster, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „I love” w kolorach czarnym i czerwonym – unijny znak towarowy nr 10 023 067

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 października 2019 r. w sprawie R 5/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 97 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2020 r. – LG Electronics/EUIPO – Staszewski (K7)**(Sprawa T-21/20)**

(2020/C 68/71)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* LG Electronics, Inc. (Seul, Korea Południowa) (przedstawiciel: adwokat R. Schiffer)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Miłosz Staszewski (Wrocław, Polska)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „K7” – zgłoszenie nr 14 641 849*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 października 2019 r. w sprawie R 401/2019-1**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2020 r. – IB/EUIPO

(Sprawa T-22/20)

(2020/C 68/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: IB (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. własności intelektualnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 14 marca 2019 r. o wydaleniu ze służby;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi następujące zarzuty.

- Zarzuty dotyczące stwierdzenia nieważności związane z ostatecznym zakończeniem postępowania o stwierdzenie niezdolności do pracy. Skarżący podnosi w tym zakresie nadużycie władzy, niezgodne z prawem działanie administracji oraz naruszenie obowiązku bezstronności, obiektywizmu i neutralności.
  - Zarzuty dotyczące stwierdzenia nieważności związane z nałożoną karą dyscyplinarną. Skarżący podnosi w tym zakresie nieprawidłowości proceduralne, naruszenie art. 22 załącznika IX do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, nadużycie władzy, brak poszanowania poufności sprawozdania OLAF w odniesieniu do punktów dochodzenia zakończonych bez podejmowania dalszych działań, podtrzymywanie zarzutów pomimo zakończenia postępowania bez podejmowania dalszych działań i naruszenie domniemania niewinności. Skarżący podnosi również naruszenie art. 10 załącznika IX do regulaminu pracowniczego, naruszenie prawa do obrony, oczywisty błąd w ocenie kryteriów wskazanych w art. 10 załącznika IX do regulaminu pracowniczego oraz brak uzasadnienia.
-

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2020 r. – FF IP/EUIPO – Seven (the DoubleF)**(Sprawa T-23/20)**

(2020/C 68/73)

Język skargi: włoski

Strony*Strona skarżąca:* FF IP Srl (Mantova, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Locatelli)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Seven SpA (Leini, Włochy)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca przed Sądem*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy the DoubleF – zgłoszenie nr 15 780 001*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 października 2020 r. w sprawie R 2588/2018-1**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie, że znak towarowy the DoubleF może być zarejestrowany jako znak towarowy Unii Europejskiej dla wszystkich towarów z klas 18 i 35 zgodnie ze zgłoszeniem nr 15 780 001;
- obciążenie EUIPO wszystkimi kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2020 r. – Junqueras i Vies/Parlament**(Sprawa T-24/20)**

(2020/C 68/74)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Van den Eynde Adroer)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o uznanie z złożoną w terminie skargi na zaskarżone akty wraz z załączonymi dokumentami, przyjęcie jej do rozpoznania oraz uwzględnienie jej i orzeczenie, że zaskarżone akty będące przedmiotem niniejszego postępowania są nieważne i bezskuteczne, a także obciążenie kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Parlamentu Europejskiego, ogłoszonej przez przewodniczącego Sassoliego na posiedzeniu plenarnym w dniu 13 stycznia 2020 r., stwierdzającej na podstawie regulaminu Parlamentu – w związku z decyzją Junta Electoral Central (centralnej komisji wyborczej z dnia 3 stycznia 2020 r. i późniejszym orzeczeniem Tribunal Supremo (sądu najwyższego) – wakat mandatu Oriola Junquerasa i Viesa ze skutkiem od dnia 3 stycznia 2020 r., a także przeciwko oddaleniu w drodze wcześniejszej decyzji pilnej petycji O. Junquerasa i Viesa złożonej w imieniu O. Junquerasa i Viesa w dniu 20 grudnia 2020 r. (20.12.2020) przez D. Ribę i Giner (członka Parlamentu Europejskiego).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1 i 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ art. 13 ust. 3 europejskiego aktu wyborczego (1976) i art. 4 ust. 7 regulaminu Parlamentu Europejskiego należy interpretować w ten sposób, że wymagają one postępowania szanującego te prawa, umożliwiające podniesienie i przeciwstawienie wyjątków w odniesieniu do stwierdzenia wakatu mandatu O. Junquerasa i Viesa.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 39 ust. 1 i 39 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 14 ust. 3 TUE, art. 1 ust. 3 europejskiego aktu wyborczego (1976), zasady lojalnej współpracy z art. 4 ust. 3 TUE (w niniejszej sprawie przez Tribunal Supremo) zasady pierwszeństwa prawa Unii, art. 9 (ust. 2) protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów oraz art. 6 regulaminu Parlamentu Europejskiego w ten sposób, że pozostawiono bez żadnego praktycznego skutku wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie C-502/19, dotyczącej właśnie O. Junquerasa i Viesa, w którym stwierdzono, że konieczny jest wniosek (uchylenie immunitetu) do Parlamentu Europejskiego. Subsidiarnie podnoszona jest konieczność wykładni zgodnej z zapisami art. 13 ust. 3 europejskiego aktu wyborczego i art. 4 ust. 7 regulaminu Parlamentu Europejskiego w ten sposób, że Parlament może stwierdzić istnienie przewidzianych w tych artykułach wyjątków od wakatu mandatu, jeżeli powód można ocenić bez jakiegokolwiek oceny prawa wewnętrznego danego państwa.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 39 ust. 1 i 39 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 4 ust. 7 regulaminu Parlamentu Europejskiego, ponieważ decyzje organów państwa, na których podstawie stwierdzono wakat mandatu, nie są ostateczne.

4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 39 ust. 1 i 39 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 protokołu nr 1 do Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), art. 9 [ust. 1 lit. a) i b)] protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów oraz art. 6 regulaminu Parlamentu Europejskiego w ten sposób, że wobec O. Junquera i Viesa bezprawnie wykluczono skuteczność immunitetów, do których skarżący ma prawo.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 9 [ust. 1 lit. a)] protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów, art. 39 ust. 1 i 39 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 protokołu nr 1 do EKPC, art. 6 regulaminu Parlamentu Europejskiego i art. 13 ust. 3 europejskiego aktu wyborczego (1976), polegającego na tym, że ustawodawstwo hiszpańskie wymaga wcześniejszego wniosku w celu sądenia wybranych posłów, a przeciwne orzecznictwo Tribunal Supremo ma charakter *contra legem* oraz *ad hoc* i *ad homine*, przy czym nie istnieje żaden precedens, co przyznaje sam Tribunal Supremo.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2020 r. – Deutsche Post/EUIPO – Pošta Slovenije (Przedstawienie instrumentu w formie waltorni)

(Sprawa T-25/20)

(2020/C 68/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Viefhues)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pošta Slovenije d.o.o. (Maribor, Słowenia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie instrumentu w formie waltorni) – zgłoszenie nr 17 088 361

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie R 994/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2020 r. – Forex Bank/EUIPO – Coino UK (FOREX)

(Sprawa T-26/20)

(2020/C 68/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Forex Bank AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat A. Jute)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Coino UK Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy FOREX – unijny znak towarowy nr 4 871 836

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 października 2019 r. w sprawie R 2460/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Unieważnień;
- orzeczenie, że unijny znak towarowy nr 4 871 836 nadal jest ważny;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniach przed Wydziałem Unieważnień, Izbą Odwoławczą oraz Sądem, których wysokość zostanie określona w terminie późniejszym.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2020 r. – Promed/EUIPO – Centrumelektroniki (Promed)**(Sprawa T-30/20)**

(2020/C 68/77)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse (Farchant, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Reinisch i B. Sorg)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Centrumelektroniki sp.j. (Tarnowskie Góry, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Promed” – unijny znak towarowy nr 6 206 718

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie R 614/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- w odniesieniu do wniosku skarżącej o zwrot opłaty za odwołanie, zmianę zaskarżonej decyzji w taki sposób, aby opłata za odwołanie została zwrócona;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Unieważnień EUIPO z dnia 22 lutego 2019 r. (postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku nr 15 428 C) w zakresie, w jakim we wspomnianej decyzji unieważniono unijny znak towarowy nr 6 206 718 dla następujących towarów:

Klasa 5: Paski testowe do celów medycznych;

Klasa 9: Przyrządy do pomiaru temperatury i funkcji ciała;

Klasa 10: Instrumenty i aparaty chirurgiczne, medyczne, dentystyczne i weterynaryjne, w szczególności urządzenia do leczenia bólu, elektrody do urządzeń do leczenia prądem, artykuły ortopedyczne, w szczególności buty i wkładki do butów ortopedycznych, bandaże do kostek, bandaże do ciała; pończochy ortopedyczne; peny do podawania insuliny; urządzenia do masażu stóp, urządzenia do masażu; urządzenia do radioterapii, w szczególności do terapii za pomocą ciepła i światła;

oraz w zakresie, w jakim obciążono w niej właściciela znaku towarowego (stronę skarżącą) kosztami postępowania;

- oddalenie w całości wniosku o unieważnienie prawa do unijnego znaku towarowego nr 6 206 718 Promed;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania (kosztami poniesionymi przez skarżącą, kosztami poniesionymi przez EUIPO oraz, gdy tylko druga strona przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami poniesionymi przez interwenienta).

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 1 zdanie 3 w związku z art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2020 r. – Monster Energy/EUIPO – Nanjing aisiyou Clothing
(Przedstawienie pazurowatych rys)****(Sprawa T-35/20)**

(2020/C 68/78)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Nanjing aisiyou Clothing Co. Ltd (Nankin, Chiny)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie pazurowatych rys) – zgłoszenie nr 17 634 478*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie R 1104/2019-5**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- odmówienie rejestracji spornego znaku dla zakwestionowanych towarów i usług, będących wszystkimi towarami i usługami objętymi zgłoszeniem;
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Sumitomo Chemical i Tenka Best/Komisja**(Sprawa T-734/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 68/79)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 25.2.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 23 grudnia 2019 r. – Mersinis/ESMA**(Sprawa T-163/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 68/80)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL